

प्रवेश सं० ५३

विषयः जन्म २०००

क्रम सं० १

नाम तीर्थेन्दु शर्मा

ग्रन्थकार नागिनी महः

पत्र सं० १-३०

श्लोक सं० १

अक्षर सं० (पंक्तौ) २० पंक्ति सं० (पङ्क्ते)

आकारः १२.५.४४.८

लिपिः दे. ना.

आधारः ३१.

वि० विवरणम् पृ.

५.१२५७

अ. ज. ४६

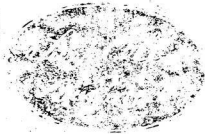
शी० एस० यू० पा० -- ७७ एस० सी० ई० -- १९५१ -- ७० ०००

12211

४६ तीर्थेश्वर ३०

श्रीगणेशायनमः॥ अथतीर्थयात्राधिकायादिनिर्णयः कर्मणामनुसावाचायन्नाहर्मसमाचरेदिनादिस्मृतिभिर्धर्मसावश्यकर्मैव
 तोक्ता नत्रयज्ञादिधर्मसंबद्धनादि साध्यत्वेन तत्रात्मनोऽपि निर्णययात्राविहिता मास्यभारनेच योदरिश्चरपिविधिः शक्यः प्रा
 मुञ्जेश्वरानुलोयज्ञफलैः पुरायेस्तन्निबोधमहीपतेऽर्षीणां परमगुह्यमिदं भारनसत्तमातीर्थ्याभिगमनपुरयं यज्ञैरपि विशिष्य
 तेऽनुपोष्य त्रिरात्राणि तीर्थीत्यनभिगम्य च अदत्त्वाकांचने गाश्चदरिद्रो नाम जायते अग्रिष्टो मादिभिर्देतैरिष्टाविपुल
 दक्षिणैः नतफलमवाप्नोति तीर्थीभिर्गमनेन यत्तद्विहितं तत्र ब्रह्मचारिणो गुर्वनुज्ञेयैवाधिकारः गृहस्थस्यापि यागाद्यनुज्ञा
 नासमर्थस्य तत्रानधिकारिणो वा साग्रेस्तु स पत्नीकस्यैव आयाच्य तां यत्तद्विहितं तस्यापि यज्ञैरप्यधिकारः न गरीतीर्थे च पं
 चरात्रं वसेत्तद्विहितं तस्यापि यज्ञैः ब्रह्मसंस्थस्य तु न स्तुत्रियादेरपि ब्राह्मणः स्त्रियो वैश्यः शूद्रो वा राजसूयमनवियोगे निब्रजं
 तेनेत्यातास्तीर्थेषु सतमेति भारतात् तत्र शूद्रस्य हि जसेवा विरोधेऽप्यनहोरेधेतु जपस्तपस्तीर्थयात्रा प्रवृत्ता मंत्रसाध
 नं देवताराधनं चेति स्त्रीशूद्रपतनानिषदिति मनुः अतस्वस्त्रियाः सधवायामत्रीसहेवाधिकारः विधवानामपि पुत्रा

राम

१

यन्मया अनुलोमसंकराणामपि तेषां हि जधमोधिकारान् प्रतिलोमसंकराणामपि शूद्रसधर्मत्वात् तेषां वापि ज्यरोजसेवादि
 मसंज्ञेन तीर्थगमने स्तनादिजमेवं फलं न यात्राजन्मं देह्यतीर्थीतरप्रसंगेन गमने त्वर्थयात्रा फलं वेतनग्रहणेन परार्थे ब्रजतो
 विषोऽशांशयात्रा फलं परान्नमुजोप्येवं अन्नदानादिनाम्यस्तीर्थकारो चतुर्गुणः विशिष्टस्तथा तत्कारो त्वष्टगुणः
 मास्याहो गोया ने गोवधः प्रोक्तो ह पयानेतु निष्फलं नरयानेतदर्थं स्यात्तथा तत्कारो चतुर्गुणः चतुर्गुणं चतुरं शेषां मिश्र
 येः तत्र स्नातकस्य सोपानमध्यामेव पथ्यां गमनं सोपानकः सदा ब्रजेदिति स्नातकमकरणेऽक्ते द्विजिनिर्देती पांशं हरे
 त्सर्वत्र तिग्रहः यानमर्थं चतुर्थी शेषत्रोपानहमेव चेति जावात्मुक्तं तु अस्नातकविषयं यानमर्थं प्रिसंतेतु सर्वविषयं
 अस्तेतु अस्वचनस्य सर्वविषयनामत्या निरुपानमध्यामेव पथ्या पूर्णमित्याहुः कस्तनोऽतु गोपाने इत्यादि मास्यमया
 गप्रकरणात् द्विषयमेव जावात्साहचसित्वनाशवासऽमुक्तं अशक्तस्तु पानेन गमने पि पीकलं पानमर्थं मिश्रुक्ते
 नीकायानमपिशक्तस्वदोषाय यन्ननुवावाविना गमनासंभवस्तत्र नेमिदोपायः पानित्वेन कदिन कनौकायानमात्र

साध्यानि समुद्रहीपादि मिथ्यानि न हि जे भेगंतं विस्मोजे औतु नो यातुः शोभित स्वापि संग्रह इति कलि निषिद्धेषु केः
 प्रहरादिमात्र गम्येतु न पातक प्रसक्तिः अगादि देशेषु वितीर्णार्थं गमनेन दोषः वायवीये अथिमास वृजन्म सित
 सैव गुरुशुक्रयोः तीर्थयात्रान कर्त्तव्या गार्गोदधरी विनेति अत्र च न ज्ञातिः शास्त्राद्युक्त सकल दोष संग्रहः तीर्थ
 स्थित्वा तीर्थान्तरं न स्मरेत् न च व्रयात् गंगा तु सर्वत्र स्मरेत् तत्तथा तीर्थमधिगम्य ब्रह्मोपवासनियम युक्तं स्मृतं मवगाहमा
 नुस्ति रात्रमुषि स्वासवपापेभ्यो मुच्यते इति देवलः मार्गे तानदी प्राप्नोस्तानादि परपारतः अर्वागेर्वसरस्वतामेषमा
 गंगतो विधिः स्नानतपणाघकृतानदीनाति क्रामेत् न स्तवंती मति क्रामेत् न च सिध्यति शरवात् इदं वावीक्षीरे तीर्थे वि
 शेया मध्ये सरस्वत्यां परपारे तीर्थे विशेषस्त्वेतीर इयेपि स्नानादीति बोध्यं तीर इयेपि तीर्थे विशेषस्त्वेन च तरेप्येवमेव
 तीर्थे जिगमिषुः पूर्वदिने सकृन्मह विष्णोर्जन व्रतं च यो दिनियमग्रहण पूर्वकमुपोष्य परदिने गणेशेश देवते सं
 पूज्य घृतमुख्य द्रव्यं कंतौ तीर्थे आहीये देवतानां पावण विधिना आहं विधाय यथाशक्ति वस्त्रादिभिर्ब्रीहणा सं पू राम

जयात्रा संकल्पं विधाय मुहूर्तसमये ग्रामान्निगेत्यतं प्रदक्षिणी कृत्य कोशाभ्यन्तरस्थ ग्रामान्तरं गत्वा आह शेष
 तेन पारणां कृत्यादिनां तरे स्नानादिविधाय निपमुवाना छेत् उपवासदिने सवा पररात्रौ मुहूर्तं फलवस्त्रादिम
 स्थानं कार्यं उपवासासामर्थ्येन एकादशी प्रकरणं कृत्य नक्ता घमत्तमं गणापात्रायां मार्गे गमनकाले कापि तीर्थेषु क
 रणं कापि तीर्थेषु शस्त्राणां पादित्यागः न त्वेत्तद्वत्तान्मुज्जं सिंहिरिति बोध्यं आपन्नां तीर्थे यात्रायामुपवा
 सदिने मंडनमपि कार्यं केचि तीर्थयात्रा सामान्ये मुज्जं प्रच्छति गयायात्रायां वायुपुराणे कापि तीर्थेषु के मुज्जं
 वरपुष्पमिलने परावृत्तगृहप्राप्तावपि समीपग्रामान्तरे घृतशर्करा कार्यं अत्रोपवासमपि केचिदिच्छन्ति अत्रापि
 तीर्थे तत्त्वदेशदिने कापि तीर्थेषु कार्यं सवोष्णीषशस्त्रादित्यागरूपः तीर्थयात्रायां कामक्रोधलोभावर्जः
 शीतानपादि द्रव्यानि च सौदव्यानि अन्ते ब्रह्मचर्यं च कार्यं च अतिग्रहविना जीवननिर्वाहे ततो निश्चिन्त्य कार्या यस्त
 हस्तो च पादौ च मनश्च वसुतयस्तं विद्यातपश्च कीर्तिश्च सतीर्थफलमश्नुते हस्तसंयमः परस्वाग्रहणं पादसं

3

यमोऽगमेदेशे गमन निरतिः मनः संयमः परा विद्या पवित्रं विद्यातीर्थं महिमज्ञानं नपः उपवासादिः कीर्तिः सच्चरित्र
त्वप्रसिद्धिः स्वमहंभावत्यागोपिदुः प्रतिप्रज्ञानि न धनेन च यात्रानकायी दुष्टभावस्य मक्ति हीनस्मनतीर्थफलं
शमदमाद्योपप्रागं रात्रोक्तमौ ध्यात्तिकेन प्रातश्चाकृतनित्यक्रियेण मार्गे न च लित्तयं शक्तः स्नात्वेव गच्छे
त् न तीर्थविवाहे यात्रायां स प्राये देशविलंबे नगराग्रामराहे च स्पृष्टा स्पर्ष्टिर्न दुष्यति साक्षादस्पृश्यस्य शिवा
ते तु दोषस्वमध्यैस्तु कति प्राप्ते आशौचकालं तत्रैव समाप्य गच्छेत् मार्गवैषम्यादिना स्थातुं मशक्तो नृयात्रायां
नाशौचं मध्यतस्तु बनिह्नो संकलवाधनिमित्तकं प्रायश्चित्तं कार्यं मध्ये मृतस्य स मर्षितो कर्मानि मध्ये प्रोधात्तर
प्रमोतत्रापि स्वानादिकार्यं कर्म नाशजलसंश्लक्ष्णो पविलघनादगं उकीवाङ्गत रणामुनः संस्कारमहंति कर्तुं
या जलसंश्लक्ष्णं निषिद्धः कर्तुं पांशुं च त्रिरात्रोपेषितो नरः अश्वमेधमवाप्नोति विगाद्यप्यनः शुचिरित्युक्ते
कर्तुं या पांशुं च त्रिरात्रोपेषितो नरः अश्वमेधमवाप्नोति विगाद्यप्यनः शुचिरित्युक्ते

राम
३

यद्दृष्टिपथंगते सा ह्यंगं प्रणम्य शिरो वृष्टन शस्त्रादीन्परिस्रज्य विनीत वेपेण तीर्थं प्रविश्य प्रणवेन तीर्थे स्प्रशस्ये
 तं स्नात्वा वपनं कृत्वा पुनर्मन्त्रवत्सानं कृत्वा तस्मिन् उपवासं कृत्वा तत्सर्वं दिने उपवास इति कश्चित् उपवासः काम्यः
 वपापस्तपफलकोनत्वावश्य इति कल्पतरुः अग्निप्रकारेषु शुद्धिजनक इत्यनेन उपवासो च देवलेनोक्तो मुनि
 वापवासश्च सर्वतीर्थेष्वप्यविधिः वज्रपित्वाकृतसैन्धविशालां विराजं गयामिति विराजमुत्कलदेशे दक्षिणदेशस्थ
 लोणारसेनमपि विराजं क्विन्नेनेमिषं पुष्करं गयामिति पाठः विशालं पुष्करं गयामि मन्त्रं वज्रपित्वा गयामि
 मन्त्रपाठः गंगायां पसरित्वा वपनं योनिकारयेत् सकादिकुलसंयुक्तं आकलं रोर्वज्रजेदित्यादितु यदि प्राप्ता
 रिक्तं तदा प्रपागमाया पुरीका श्यादिति र्यसमीपस्थं गंगामिताडुः पत्तनं सर्वतीर्थं शङ्खो वड्ढो हिणारु
 व्याचमया गमात्रपरीः तस्मिन्नेवोपवासवपने इति तन्वड्ढवचनानुसन्त्यापत्तेः देवप्रयागादिषु न वड्ढो वस्य
 इति न तान्यादाय वड्ढवचनोपपत्तिः किंचैतत्समानाकारं वचनमपि वायुपुराणयोग्याप्रकरणे स्कादेच प्रभास

प्रकरणेपत्नयेऽतो न प्रयागमात्रपरताः सास्येऽन्ये च व ह व स्तीर्थीः सर्वपापहराः शुभाः तस्मात्सुखकोते सर्वतीर्थीभिर्विचनमिति प्रया
गप्रकरणे पाठस्तत्र तैरसंभावाच्च प्रयागं सर्वतीर्थेभ्यः प्रवदन्त्यधिकं विभाग इति भारतविरोधाच्चः अपि च विशालादि प्रयत्नासु
पुनश्चिन्तयन् प्रयागपरत्वे प्राप्य भावेन पुरासां नोचितान् देशाधिक्यपरतां तु वाक्यान् पुनरितरेषां भवदुक्तिकाः सामान्यनिषेध
नेव सिद्धे विशेषनिषेधस्य हि न द्वाधिक्यपरता हृष्टांगगायां भास्करक्षेत्रे इति वास्ये गंगापदं च तीर्थमात्रोपलक्षणं विना तीर्थे वि
नाय ह्यमित्यादि बह्व्यमाणवाक्यान् एते नानेन नियमेना न्यत्र प्राप्य भावहर्जयित्वा गयामित्यादि मयि मित्यपास्तं न तत्र वाक्ये कुरु
रुक्षेत्रपदेन काश्यपिव ह्यमाणश्रुत्यादि स्वरसादिसंन्ये पदपि गंगायां भास्करक्षेत्रे मानापित्रो मे ते गुरोः आधाने सोमयाने
च वपने सप्तसु स्मृतमिति वाक्ये भास्करक्षेत्रपदेन प्रयागमुक्ता तदबन्धितं गंगायां मुं उ न मिति आचसते न दपिनः प्रयागस्य प्र
जापति क्षेत्रत्वात् प्रजापतेरिदं क्षेत्रं प्रयागमिति विश्रुतमिति मात्स्यान् एतत्प्रजापति क्षेत्रं त्रिषु लोकेषु विश्रुतमिति प्रयागमुप
न्यको मोक्षत्रयः सवितुः क्षेत्रे प्राणास्तज्जतिमानवः सस्ये लोकमाप्नोतीत्यादिना तदंतगतं कोणादित्यादेरेव भास्करक्षेत्रं

राम
४

त्वप्रतीतिश्च तत्र प्रयागे सप्तस्वित्युपासना विरोधाच्च मोक्षमुं नोपवालोकाभ्यो तीर्थेषु वपनं धर्ममुपवासश्च स्वर्गद्वारानमस्य
मुदितं जन्ममृत्युजरापहमिति ब्राह्मणः अतस्त्वबहुपुनीथ्येषु तदमाचारेपि शिक्षां नोदकं शोणितं दद्यात्पि उदद्यादमेध्ववत्
नोपतिष्ठति तत्सर्वयोविनामुदितं शिरसादियदि प्रामाणिकं न दत्तं तदा शस्त्रपरं बोध्यं सवत्सरं द्विमासो न पुनस्तीर्थं प्रजैघदि मुं उ नं
चोपवासं च ततो यत्नेन कारयेदित्यभिपुक्ताः यत्नेनेत्यस्य संतापकलकामनायामित्यादिफलं च मुं उ नं मंत्रेणैव तत्र वपनं
कारयेद्ये इति संकल्पः वपाम्यहमिति मंत्रः तमीवितुण्यर्थो वपतिरिति व ह वः वपनं करिष्ये इति संकल्पे पिता ह शरवेत्यन्ये तत्रा
दौ शमश्रुकृच्यो वै वपनं ततः केशनामित्युचितं तत्र तीर्थे दक्षिणभागमारभ्य मुदपित्रादि मुं नो तु वा मभागमारभ्य उदक्षरवः प्राङ्मु
खो वा वापयेत् प्रायश्चित्तार्थं तु सशिवं वपनं पतिः शत्रुश्च विध्वासं शिवं वपनं चरेत् तत्र पतयः अतुसंधिभिलकाले तीर्थमात्राव
पिनवपतीति तद्वाचारः आहिताग्नयस्कपर्वमित्येपिकाले तीर्थप्राप्तोर्कुर्वति भित्रादिमरणे निमित्तं यथा तदहं सधवा मां तु प्रयागा
दित्तीर्थेषु अंगुलैश्च द्वावमुं नं सर्वान् केशान् समुह्य वेदयेत् गुलहृद्यं त्वमेव तु नारीणां मुं उ नं मुं उ नमादिशोदिति प्रापश्चित्तप्रकर

णपदितस्मृत्युत्तरार्धेनयत्रयत्रवेधंमुंउमंआमोतिनत्रसधबानामेवमेवेत्यर्केनामत्रापितथेवेतिवोधनात्सर्वीकेशानिमाधु
 क्तातीर्थीदिष्टुसमर्हणासादेवंकेशवापनमितिदिबोदासीयेउत्तेअकेशमूलाभ्यामभिमसर्वपापानिदेहिनाभिमनेनतु
 विरोधःवचनातावेछेदेनेवमूलगपापनाशकत्वात्तयज्ञानहृताच्छिरःपृष्ठभागेमूलेरतब्धंगुलमितेदेशेमुंउमंतासातब
 सूर्येणैवआधानप्रकरणेआपत्तवाद्योपिखंडपञ्चकेशवर्जमितिपठंतिरामपुष्टिधिरभरततत्सम्पादीनामुंउमाश्रवणात्स
 त्रायाणांतदनपिकारंवदंति-केचित्पुराजाकुमारीनारीचजीवतश्चपितुःसुतःमुंउमंसर्वतीर्थेषुनकुप्यादुमिषापतिरितिपठंति
 तन्निर्मूलंविनातीर्थविनायज्ञमातापित्रोर्मृतिविनायोवापयतिलोमानिसंपुनःपितृघातकद्रव्युत्तोरित्येवखंडवसधवानाप्र
 यागेसर्वमुंउनेऽन्यत्रतीर्थेस्मंगुलछेदस्याप्यकरणेभ्रमश्चाचारोवामूल-सौरनैमित्तिककार्येनिषेधेसत्यपिध्रुवंपित्रादिम
 तिदीक्षासुप्रायश्चित्तेचतीर्थकेशेतिस्मृतेर्जीःशास्त्रादिनिषिद्धकालेषिमुंउमंगंतीरेमुंउमंतयाकार्येयथावायुनाके
 शादितीर्थपतंतिविष्णुपादांगुष्ठविनिर्गतजलसहितआहात्म्यपत्रकेवलमभिमंथिपूर्वकंनानाद्यपभोगेपूजकारकंति

राम

५

वनमिसंहितमपिअपेतप्रापसापस्थिचर्मस्नायुकेशायुत्तरशरीरजसद्यःशरीरिणस्त्वगेनयतीतिविष्णुपुराणात्स्वयम
 विमृतास्यादिवर्जगाजलेप्रक्षेपमन्नुषकेशपुरीषमस्मास्थिरलेभ्यनखलोमाभ्यसूनुक्षिपेदितिशखोक्तनिषेधस्तज
 लांतरपरश्रम्येन-प्रत्याहृनोदकेजोयोगचस्नानेगंतिरिक्तनद्यादृष्टंआकस्मिकतीर्थेआमोतत्ररात्रावपिस्नानंमुद्दिपूर्वन्तु
 रात्रौतीर्थेनमवेष्टव्यंगगायांतिदंनिर्विबाधमुक्तावायदिबामुक्तादिवावायदिबानिशिनकालनियमःकुश्चिदुगांप्राप्यसो
 दृशमितिभारतात्मातरपितरंजाराभ्रातरंसुहृदंगुहंयमुद्दिश्यनिमज्जेतअथमांशंलभेतसइतिमाकंउयपुराणेदशमांश
 मित्यम्यत्रपारःप्रतिकृतिकुशमयीतीर्थवारिणिमज्जयेत्तमज्जयेच्चपमुद्दिश्यतोष्ठभागंफलंलभेत्कुशतिकुशपुत्रोसिब्रह्म
 णानिमित्तःस्वयंत्वपिस्नानेसचस्नानेयस्येदंअथिवंधनमितिमंत्रलिङ्गानुयथिवंधनमेवतत्प्रतिकृतिवोध्यादंजीवरजीव
 त्सर्वविषय-स्नानोत्तरंतर्पणआहेतेचाकालेपथवाकालेतीर्थेआहूंचतपरांअविलंबेनकृतेभनेवविघ्नसमाचरेदितिस्ना
 नेसर्वपितृतर्पणानंतरंआब्रह्मसंवर्धयंतदेवर्षिपितृमानवाःहृष्यंतुपितरःसर्वमाहमातामहादयःअतीतकलकोटीना

सप्तद्वीपनिवासिनां ब्रह्मसमुवना ह्योकादिदमस्तिलोदकं कामोदकप्रदानं ते मयेतकथितं नृपयहत्वा प्रीणयसेवमनुष्यः
 सकलं जगदित्युक्तेरिदमपि कार्यं येषां शास्त्रिणां आह्वानं तर्पणमस्ति तेन हेम आह पक्षे विप्रविसर्जना नंतरं कार्यं पक्ष
 आह हिरण्येचाप्यमुत्र ज्योतिर्लोदकमित्युक्तेः तर्पणक्रमस्तु तातां वा त्रितयं स पत्न जननी मातामहादित्रयं सस्त्रिस्त्रीतनया
 दिता त जननी स्वभ्रातरस्तत्त्रयः तातां चात्मभगिन्यपत्यध्वं वपुः कृजाया पितामजुरुः शिष्यान्नाः पितरो महालयविधोतीर्थे
 तथा तर्पण इत्यभियुक्तोक्तः अत्र सस्त्रीमुत्पास पत्नीकं मातामहपित्यादिवाक्यमुच्चारयंति त्रुं त्या अत्र एवाग्रेतस्त्रिय इति पा
 तः अत्र त्रयं जलमिदं गृह्णीतुं चिताः सकृद्वयं त्रयणो जलत्रयदानं चेति कश्चित् तीर्थे तिलतर्पणं चरविभोम मुक्तनदास
 ममीनयोदशी मद्याजन्मदिन गृहशनिषु विवाहे वर्षमुपनयने ध्वं ध्वं चोलेन दध्वा हि आह मासमिवेति विद्वद्वपिका
 लेषु कार्यविधवया पुत्राद्यमावेष्टव्यमिव तीर्थे पितृपंकायं तीर्थे आह महाफलं पुत्रादीन् मुक्तमप्युतीर्थे पुण्यं
 इतः कोटिगुणमिष्यते इति मास्यादिभ्यः तच्च स्नानतर्पणानंतरं बिल्वेने वकार्यं रात्र्या दौ कृतं भोजनेनापि तीर्थे आह का राम

यमेव त्रिविधकाले सायाह्नौ तन्न कार्यमिति श्लेषाणि ततः सायाह्नं हि रात्रौ विप्रमुष्यते ग्रहोपरागसंक्रांतितीर्थे
 आह्नादिकं विनेति विष्णुकेस्तदयुक्तमित्यने एतच्च कस्मिन् तीर्थे प्राप्नोति पृथग्बुद्धिपूर्वत्वं त्रिविधकालस्वतीर्थमवेशः का
 यः यदा तु प्रातर्दिने देवमानुषविघ्नेन तत्प्रतिबंधस्तदादिनां तरे कार्यं यदा तु तेन विघ्नेनाकृत आह एव व हि प्रति तदा तद्व्यो
 परावः एष सवन्यायो मुद्रनेपि नेमि कृत्वेन सा म्यात अत्र स वमलमासे येन च्छाह्न तत्रा आदा वाम आह्वा अन्न आ
 ह्न आह्नौ कृतवत् अतीर्थे प्राप्नोति परदिने रात्र्या ब्रह्मणं न परीक्षेत् तीर्थे कालेन चितयेति पाठे पातित्यादि होषदुष्क
 त्या अत्र स्वतीर्थे निमित्ते आहर्ष्यावाहन हि जागृद्यनिवेशनं तन्निप्रवि किरदिग्धामो करणानि न कार्याणि तत्र तीर्थे जल
 समीपे आमे हेमा मतर आह मेव गृहादौ तु पृक्कालेन पाकवाह्याणां संभवे गृहेष्वामं तदसंभवे हेमं सदेव नृजलोत्तेषु
 आमं आह प्रशस्त इत्युक्तेः तन्नाम चतुर्गुणं हि गुणं वा अशक्तो समपि हिराण्यं चतुर्गुणं चतुर्गुणं हि गुणं वा अशक्तो वा
 ह्यणभोजनसममपि शूद्रस्तु सर्वत्रामेवैवः आम आह तन्निप्र अं गुद्यनिवेशो जुष प्रश्ना यथासुरवमिति अपोशानं

चनभवति हेमश्चाहोपि उदामं कृताकृतं विजालाभे तु पात्राभावे खिलं कृत्वा पितृयज्ञविधिं नरः निर्दिश्याशनमुहयपत्र
 पात्रं न तोगतिः निधायेवं दर्भं वटमासने पुसमाहितः शेषानुपेषं सर्वं हविधानं प्रतिपादयेत्तत्तदन्वचस्तिपेटयोगवेदयापु
 वानेव प्राप्तस्य लोकोस्ति पितृकस्य विशेषत इति देवतः आमादिश्चाहो नुत्ता मादिकालांतरे ब्राह्मणायेदेय आमादिश्चाहं सति संभे
 वे पूकी कृत्य वज्राकस्मिन्केतुतीर्थे अवशेष आदावपि सर्वथाश्चाहो शक्यं संयावपायसपिण्याकारिष्यमनमेनपि उदान
 मात्रतीर्थे तत्राप्यशक्यो तिलतर्पणमुपवासोवा तीर्थे आहोपि उदामं जले खवप्रक्षेपः यत्र काश्यादावेकस्मिन् महातीर्थे वा न
 रतीर्थे अयने कामेकदिने गम्यते तत्र संकलनमिति कं आहं तं त्रेण करिष्य इति संकल्पः आपकतीर्थे स्पेव संकल्पे उद्देश्यममेवं
 च क्रौञ्चश्रीमायास्थितो नुकाशीमात्रमिति कं तत्रैवोचितं तेर्षिकं कृत्वा पितृकदिने प्राप्नोतेर्षिकं कृत्वा वा पितृकं कार्यं दा
 शिकादीविप्रसंगात्तिष्ठति यदिति तीर्थे आमश्चाहो दत्ता नित्यं कृत्वा योगिने पापकान्तसाधनत्वात् यदितान्यपि
 अशक्त्या हिनाः सेनेव चिकीर्षितं तदा प्रसंगात्तिष्ठि मुज नवश्चाहमपि दश मासोत्तरं तीर्थे यथा माविवाचारात्तद्वै तीर्थे वस राम

न्यस्तनाते च पतिते सति येभ्य एव पिता दद्यात्तन्मोदयात्स्वयं सुत इत्युक्ते जीवन्मिदुरपि तीर्थे आहोऽपि अधिकारः अत्र पितृपितृमा
 त्रादयस्तन्नातामहादयश्च देवता स्वमातापि पितृपत्नीत्वेन देवता स्वमातामहोपि पितृस्वरूपत्वेनैव मृतमातृकेण प्रसंगानु
 यागमने मातृपार्षणे मेव कार्यं नपितृपित्रादिश्चाहं दर्शश्चाहं गयाश्चाहं आहं चापरपक्षिकं न जीवन्मिदुरकृत्वा तिले
 ः कृष्णेन तर्पणमिति निषेधात्तत्तत्तु अहो हेशे न गयागमनं कार्यं गयाप्रसंगता गत्वामातुः आहं समाचरेदिति मुक्तिः केचि
 तु तत्सगयामामुभयमिच्छन्ति आचार्यवस्था एवं च पितरिति तीर्थे वा सि निदेशात्तरादा गतेन पुत्रेण आहं कार्यमेव पित्रा
 सह गतस्यापि तदावश्यकमेव लोकविद्विष्टत्वात्तदनाचारः यस्तु पित्रादित्रयं जीवन्मिदुरसंनैव कार्यान्विधावान् यदपि
 त्रैवती तीर्थे गता तदा आहं तर्पणे न कुर्यात् यत्तु पुत्रवत्मापि पुत्रासंनिधाने वा ह्येण ह्यरा संकल्पश्चाहं कार्यमिति तन्निमित्तं
 अपुत्रया तु कार्यमेव तादृश्यास्त्रियाः नुपनीतेन च यथाचारविप्रहाराकारणोप्यंश्च मंत्रकं वानामगे त्राम्यां स्वयं कार्यं द
 वेभ्यो नमः पितृभ्यः स्वभानम इति मंत्राभ्यां चारि क्यहारीत स्वामिनः आहं कुर्यात् यतिपतितादीनां तु आहो नाधिकारः

आहं च गयाति रिक्त तीर्थे यत्रैव न्यमेव मातृमातामह्यादि पार्वणं पितृव्यादेरेको हि सं च कृताकृतं पदमात्रादिभ्यो देयं तदा
 पितुः पश्चिमभागेः मातादीनां स्य कृत्वा हृत्पसेतासां कृतसहगमनत्वे उभयोर्देशे न ब्राह्मणस्य कस्यचिज्जोष्ये कस्यचि
 ताहं निमृत्ततिथ्येकत्वे पूर्ववत्संज्ञेपेणैव आहं तिथिर्मेदं नु स्य गैव न व आहं तु स्य गैव दशी दिष्टपिसंज्ञेपेणैव अनेक
 मातृकत्वेऽध्यास्य कृत्वा पितृसक्तसर्वासां मेकस्य वमहा लये येवं आमेतु पितृस्य कृत्वा मपीछं तिसा पत्न्यमातामहादित
 सत्त्विकं नापितृपितामहसा पत्न्यमात्रोः पितृव्यतस्तुतावर्षिगुरुशिष्यसखिमातृलादिना जितमन्त्री रोहिन् पुत्रतम्यलो क
 निष्ठसादृशणां स्ववं श्रमंतिय निवृत्तचायादीनां च्यंति तत्र पितृव्यादीनां मेको हि स मेव तत्र पितृमातामह पार्वणं आ
 वश्यकं न्यस्तु न तथा गयायां तु सर्वमप्यावश्यकं अनेक पार्वणानां मेको हि एषानां च युगपत्प्राप्तो तत्रेण श्रवणो देवचतत्रे
 ण पार्वणोत्तरं चेको हि स श्रको तु पार्वणे को हि स योस्तत्र तीर्थे राक ब्राह्मणे पिसर्वे को हि सान्यराको पितृसक्तस्य युगे
 व पित्रादि पार्वणे छप्पेकस्य ब्राह्मणो शक्तो यस्तदा नादिना प्रेरितोऽप्यर्थे तीर्थयातिस मथमंजमान पित्रादेः आहं दत्वा स्व १५

पितृभ्यो पितृव्यान् विधवा तु स्वभर्तृपार्वणं स्वपितृपार्वणं च कुर्यात्सुधाहेतुजसामर्च्येको दिष्टमेव श्वशुरजीवतिभर्तृजमितामहमपि
 तामहेभ्यो दद्यात् उभयोर्जीवतोर्भर्तृनत्र पितामह इह मपितामहम् स्वपितरि जीवति द्वाभौ पातमावर्णलोपसव श्वश्रूमाता
 महयोः स्वमातुमातामह्याश्च पार्वणं कृताकृतं यत्पितृमातामहादीनां सपत्निकानामितुष्टारो न आहं मिति तत्र विनापि
 तद्व्येखंतदनुयापितया तच्छाहेन तासामपितृनेः स्वेन भर्त्री समं आहं माताभुंक्ते सुधासममिति देवलात् स्वेन भर्त्री समं भ
 र्तेर्दयिमानं आहं मातापिभुंक्ते इति द्रष्टव्यैः एवं च मातृमातामह्यादि आहं मना वश्यकमेव जीवति तद्विषये विस्तुः पित
 रजीवति यः आहं कुर्याद्येषां पिता कुर्यात्तेषां कुर्यात् पितरि पितामहे च जीवति येषां पितामहः त्रिषु जीवन्तुने च कुर्यात्तप
 सपिता येनः स्यात्सपित्रे पित्रं निधाय पितामहात्सराभ्यां ह्यभ्यां दद्यात्पितापितामहश्च भेनो स्यातां सताभ्यां पित्रं दत्वा
 पितामहपितामहाय दद्यात् यस्य पितामहः येनः स्यात्सतस्मै पित्रं निधाय मपितामहात्सराभ्यां ह्यभ्यां दद्यात् यस्य पि
 ता मपितामहश्च भेनो स्यातां सपित्रे पित्रं निधाय पितामहात्सराभ्यां ह्यभ्यां दद्यात् स्यातामहानामप्येव मिति श्रवणं १५

हाम्नापि न संवहासवमात्रा यो मातामहाद्यश्च पितृमातृत्वादिना जीवसितृकस्य तीर्थप्राप्तौ देवताः स्वमातुः स्वमाताम
हस्यच पितृपत्नीत्वेन तच्छरीरेन च देवतात्वे तद्वेको हि एव मेव पितृस्यैव प्राप्तेषु स्पृता मेतः सादित्यादि मृतपि
तृकविषयमितिसंभवत इत्येवमातामहानामहाप्राप्तेः न जीवसितृकः कुर्वीच्छाहमग्रिमृते हि जः येभ्य एव पिता
दद्यात्तस्यः कुर्वीत सान्निह्य इति नुपि पितृयज्ञविधिविना आहुनिषेधपरमिति केचित् अन्ये त्वेन हलाद्यो न स्यान्तो भया
मिहिन स जीवसितृकस्य आहुतेन धिकारस्य अन्यिहीनस्य पितृयज्ञविधानेन आह्वानेन हे पृथ्वी पतेति स्माहुः य
दाजीवतपितृकोपि पितृनिपुक्तसफलायै मेवतीर्थयातिनदाय जमानस्य पितुरि सादिवाक्परचनया प्रथमं आहं कृत्वा
स्वस्यापि प्रसंगतस्तीर्थप्राप्तिनिमित्तसत्त्वामितुः पित्रादीनामिति वाक्परचनया आह्वानं नरमपिकार्यं एवं यदा मृतमातृकः
पितृप्रेरणमानसफलायै गयां याति तदा तेन प्रथमं यजमानपत्नीत्वेन मात्रेस्को हि हं कृत्वा पितृपत्नीत्वेनैको हि हं कार्यं
ततो मातृमात्रपार्वणमपिकार्यं प्रसंगान्नसगयालाभे पितृपत्नीत्वेनैको हि हं कृत्वा मातृत्वादिना मातृमात्रपार्वणमपिकार्यं ग

राम
१५

यामिन्नतीर्थतु यथायोगं यजमानपत्नीत्वेन पितृपत्नीत्वेनैको हि हं मेव मातृत्वेन तु पार्वणं अन्येतु जीवसितृकस्य गयाकं
आहुनिषेधासितृपितृत्वादिना आहुनास्त्वेवेमाहः मानरिमातामहे मातामहावाजीवसांति तत्तत्पार्वणतो परव वि
स्तरेण आहुकरणाशक्तोपि त्रादीन्स्वीनुविशेयैकः पित्रो देय इति केचित् तीर्थमुत्तास्थिप्रक्षेपो मृतस्य स्वर्गदः गंगायां ब्र
ह्मलोकदृश्यमत्र विस्तरः अस्थिप्रक्षेपं गया आहु आहु चोपरपक्षिकं प्रथमे हेन कुर्वीत यदि न स्यात्सपिउ नः कृते
पितृसपिउने इति कश्चित् प्रत्यमे हे पितुर्वीत कृतं प्रिरपक्षिकं प्रथमे हेन कुर्वीत यदि न स्यात्सपिउ नः कृते पितृस
यस्योर्ध्वदेहिकमिस्यमत्र पूर्वाधेतु समं यदि स्यात्भक्तिमान्नुत इति नुपि पादमन्त्रे परंति दशाहाम्भे तरेतीर्थे स्थि
प्रक्षेपस्तु प्रशस्ततरः देवदर्शने प्रणामे च अग्रे मृतमवाप्नोति ह्येतत्पचयः स्यतः वामभागे भवेन्नाशोदक्षिणे सर्व
कामदः शिवित्वेनैपि येषु तीर्थेषु देवा येषु तीर्थेषु देहिजाः येषु तृषु यतो पं विचि किं तेन न त्रुत्तिवो ह्येतेषु
पहनेषु विन होष इत्याशयः यदस्यम्रकृतं पापं तीर्थे नद्याति सर्वथा नतीर्थकृतमस्यम्रकृत्वा पंजो ह निद्रति पापं

[illegible]

त्रयां जडीकृतमग्निः सन्वदुचित्तमयायाससाधवेनमहनिवेनानिकेकर्मणि युजमानः श्रद्धालुनेतु विष्णुस्मरणादावनः श्रद्धाभावात्तात्रयीदोक्तवानिति तदर्थः तस्यासंनिकर्षोऽत्र मत्मानामना दरणकारणं गंगहिवा यथाऽन्धमस्तत्र नोपाति शुद्धयेति भागवतेऽक्तं भविष्येत्यानेनात्रेण गंगाया पापं ब्रह्मवधो भूद्वन्द्वराधर्षकं यथाति चिंतयेद्यो वदेदपि तस्याहं प्रहं हे पापकोटि ब्रह्मवधो भूद्वंस्तुतिचादमिमं मत्वा कुंभीपाकेषु जायते अकल्पं नरकं मुक्तांतो जायेतां देवैः तौ धर्मस्य त्वशंसति गंगातीरे स्थिता अविपुं उत मम्यमाना ये ते वै निर्यगामिन इति कालिकापुराणे गंगां प्राप्यापि ये मर्त्याः शङ्खं भक्तिं न कुर्वन्ते तान्यगमरतिं कुर्युस्ते वै निर्यगामिनः सर्वान् मां महादेवीं सर्वौक्तं वरं प्रदां अन्यतीर्थं समाब्रूयुस्ते वै निर्यगामिनः चरः श्रेष्ठो मोक्षः किं देवं गीर्थांती परित्यजेय मती यो भिलाषकाः ब्रह्महत्याफलं तेषां सततं संशयात्मना मि ति पद्मदेवलोऽत्र स्थमुच्चतवापि शीतमुष्णमद्यापि वाः गंगां तु हरते तोये पापमाप्स्यन्ताति कर्मिणि अनेकजन्मा जितमपीति शेषः तैलगे ब्रह्महागुरुहागोघ्नः स्वर्णहं दुरुतल्लगः गंगां भस्मातु पश्येतात्र कार्यविचारणेति सकलप्रायश्चित्तय राम

यातीतानां गंगाजलस्यैव मत्सनां सगरपुत्राणां मुद्गरस्वरागायणे सर्वपुराणेषु अत्र वाङ्मययोगिपात्रवल्सः प्रतावनाप मस्ती हयनाम्नान हतं हरेः । अतिरेकमपादाजुः प्रायश्चित्तांतरं ह्येति अवनः श्रुतिस्मृतिपुराणेषु रामनामसमी रितं सर्वेषामेव पापानां प्रायश्चित्तमिदं स्मृतमिति अपवित्रः पवित्रो वा सर्ववस्थागतोपि वाः यः स्मरेत्पुत्रीकां संस्वा खाभ्यन्तरः शुचिरिति पाद्मादौ अपवित्रः आचरित पापकर्मः पवित्रः अनाहशोनाचरितस्नानादिः सर्ववस्थाविष्णो रभक्तिकावस्थाः स्मरणं च सर्वजगद्दिक्षुः सर्वकारणं स अहमपि स इति ज्ञानं पराशरादिसंहितासु अथवा देहरेतौ म्नि संभावयति योजनः स्नानापिद्योमनुष्णाणां निरये पतति स्फुटमिति विष्णुपुराणे पिकलिकल्पमनुग्रनरकानि मदेवृणां प्रयाति विलयं सद्यः सकृद्यत्रानुसंस्मृतं सर्वैः सर्ववित्तसर्वस्वरूपवर्जितः सर्वभूतश्च सर्वोत्माकीर्त्यंतां भयवान्हरि रिति किंच न पुष्पे वाजवंधवो विनितुश्च न स मग्निः अवयमधिदीधरदिति मंत्रोपि महता नामकीर्तनस्य पापनाशकत्वाहं तथा हि वाजमिसन्ननाम अन्नदानेन ये सर्वे वंधवस्तेषां संवोधनं हे वाजवंधवः पुष्पे पुष्पासु च

धिः सप्तम्यर्थात्तुवादी समासस्तुवाङ्गुलकान्मिनिस्तुश्चन निन्दनेच्छाशीलोपि मर्त्यः श्रवणं पापं न धारयति भवदनुसंधा
नमात्रेणानिष्ठापत्वात् मिनिस्तुरपीत्युत्पत्तिके मुन निन्दन् किमुतस्तु वन्ति गम्यते तावपि पुरा यश्लोकनामयणं तो
शुद्धो मुनरांस्तोतेति तदर्थः अस्माश्च मधनाम्ना गतोदानस्तैरिपि एव च जगत्पालकस्य भगवतो नामकीर्तनं सर्व
पापनाशकमिति के मुनिः स्यादसिद्धमपि च तमुक्तो तारः पूर्व्यं यथा विदमृतस्य गर्भं जनुषामपि पतनं आसज्जा
नतो नामचिह्नविकृतनमहसो विष्णोः समंतिभजामहे इति मंत्रोपि भगवन्नामकीर्तनस्य ज्ञानप्रदत्वमाह अस्मा र्थ
ः उद्गतिर्छन्दः पूरणाय हे जानतः कुशलाः तदेवं अस्मिन् शिवादीश्वराः सावाले प्रसिद्धं पूर्व्यं पुरातनं सर्वकारण
मृतस्य वेदस्य गर्भं सकलवेदमतिपाद्यं स्तोतारः स्तुतव्यमिति प्रत्यपविपरीणामः यथा विदो यथा विदंति तस्यास्तु
ध्वं श्रोतव्यो राणां त्रिकुपो हवेयशो हे तत्तु तति प्रतिपादके यथा ज्ञानं स्तुतव्यमित्यर्थः । भागे च ते सर्वे रुचा वधेः स्तो
त्रैः कोराणे प्राकृतैरपीतुक्तेः एवं प्रतिजनुषाजन्मनापि पतनं तनच्छादसः पितृजन्मानि समापयत मुक्तिप्राप्ते

१५

१२

त्यर्थः यद्येवं स्तोतुमसमर्थस्तर्ह्यस्य विष्णोर्नामचिन्नामापि अत्र विवृणुत स दकीर्तयत कीर्तनेन फलमाह हे विष्णो
ते महः महसः प्रकाशस्वरूपस्य प्रकाशिका मिति शेषः समंतिभजामहे लकारेण त्वयः स्वं च तत्त्वज्ञानमाशासा
नाः कीर्तयतेत्यर्थः विधिशक्तिर्मन्त्रस्य नियोगेनापनीयते स्तोविधासति ह्येव नियोगात्प्रारयिष्यतीति भद्राः
तापनीयेषु तास्य जापतिरब्रवी देभिर्मन्त्रैः स्तुध्वं ततो देवः प्रीतो भवति स्वात्मानं दर्शयति तस्माद्य एते मन्त्रैस्तो
तिसो मृत्वं च गच्छतीत्यर्था विभावयंतु तथा अग्निध्याने वेदासाराणां वति पठितानि द्विजातिभिः तावति हरि
नामानि कीर्तितानि न संशय इति अनेन सर्वनाम्ना अतिसमत्वमिति सूचयति अस्मायां साध्यासापि महापुराय
जनकत्वमत्यल्पसूत्राविदुः प्राशनस्य महापापजनकत्ववन्मानुषपत्नकीर्तनं च तत्वावबोधपयैव सायि श्रवणपरं
तेन निदिध्यासनां तैस्तैः अभिः यद्यप्येतत्काशीवाससावश्यकर्तव्यत्वार्थमन्तं तथापि तत्समायादस्य विषयेपि बो
ध्यं इति प्रायश्चित्तं तीर्थविषयं गंगा यमुनयोश्चैव संगमो लोकविश्रुतः सहैव कामिकस्तौ श्रीलक्ष्मणेन नमस्कृतः

भोगकामसभोगाः स्वर्गज्यंस्याद्वाज्यकामिनः यस्ययस्यनुयः कामस्तस्यतस्यभवेद्विसृतिभविष्यपुराणे। अथमया
गमरणविचारः। तत्रस्कादेयथाकथंचितीर्थस्मिन्प्राणत्यागकरोतिपुनस्तत्प्रधानतरोधोनप्राप्तुयादीप्तिनागतिश्च
तन्मूलकमेवशस्त्रादिनामरणमाधुनिकानां कौर्मैरुणदीनक्रुडास्त्रक्रुम्भं गंगायमुनमासाद्ययसुप्राणा
मरित्यजेतुद्रिष्टितान्त्रभेदेकामानितिपान्तेविष्णुः देहत्यागतथावीराः कुर्वन्तिममसन्निधौमत्तनुमविशंमैवपुनजे
न्मनतेनराः कौर्मैवटमूलं समाश्रित्ययस्तप्राणांमरित्यजेतसर्वलोकानतिक्रम्यरुद्रलोकंसगच्छति। गंगायमुनयो
मिथेकपात्रियस्तसाधयेतअहीनांगोप्यरोगश्चपंचेद्रियसमन्वितः पावैतिरोमकृपाणितावत्स्वर्गमहीयनेअधःशि
रास्तयोज्वालामूर्ध्वपादः पिवेन्नरः। सूर्यलोकमवाप्नोतिमर्येणसहमोदतेज्जलमवशंयः कुर्यात्संगमेलोकविश्रुते
सौमलोकमवाप्नोतिसोमैरसहमोदतेयः स्वदेहं विकर्त्तित्वाशकुनिभ्यः अपछतिशतवर्षसहस्राणिस्वर्गलो
केमहीयनेमात्स्येउर्वशीपुतिनेरमेविपुलेहंसपातुरेकोटितीर्थेचाम्येअयस्तप्राणामरित्यजेतवज्रवर्षसहस्राणि

राम

१३

स्वर्गलोकमहीयतेऽस्यैकमुक्तं तथा शृणुशज्ययागेतुअनाशकफलमहतः मुच्यतेसर्वपापेभोगछेद्यपरमं
दंइति। पंचयोजनेमयागमंउत्तमयत्रकापिप्राणत्यागसमहाफलत्वमुक्तंतत्रब्रह्मपुराणेधात्वाविलुपंराभोजप्र
यागेविष्णुतत्परः तनंतजतिवैमाद्येनस्मुक्तिर्नैसशयः श्रुतिरपिपरोश्रष्टोसिताक्षितसरितेयत्रसंगतेतत्रालुतासो
दिवमुत्तंतिर्येवैतन्वाविसृजंतिधीरोस्तेजनासोऽमृतत्वंभजंतेइतिपत्रगंगाप्रयमुनायत्राचीसरस्वतीपत्रसा
मेश्वरोदेवस्तत्रमाममृतंरुधिरंयदोपरिस्त्रवेतिचपरिचपरिशिष्टे। भारतमात्स्येकौर्मीदिषुनलोकवचनातातेन
वेदवचनादपिमतिरुक्रमणीयातेमयागमरणंअति। इतितत्रमरणानिवेधकंवेदवचनतस्मादहमपुरायुषः स्वः
कामीप्रेयादिति। स्मृतिरप्येतदर्थिकोसा। अत्रस्वःकामीनमेयादित्यनेनस्वर्गकामस्यशस्त्रेणाविहितंयन्मरणंनैव
विध्यतेअस्वस्वरासान् तस्यजीवतायज्ञादिभिरपिसाधयितुंशक्यत्वादितिदोनेशयः एवंचतयामरणेकाम्याथैकि
दिदीर्घयेत्युभयंएवंचयज्ञाद्यसमर्थस्तदनधिकारिणोवातत्रमहतिरूचिर्नैवतदधिकारिणोपिस्वर्गमेशीब्रंभ

व त्विन्नुक्तदेवावतो होषतामै पि प्रहतिर्मवति परंतु तस्मिन् होषो युक्तश्चु निवशात्सर्वमेव सह गमने स्त्रीणां सर्वस्वारयज्ञे च प ज
मानस्याग्निप्रवेशे प्रहतिः ये तु आयुः शेषेण कदाचित् तत्त्वज्ञानसंपत्तामोक्तस्यापि संभवाच्च नित्यात्मस्वर्गसुरार्थमायुषः
प्राज्ञ-मेयान्मोक्षाधीतिश्च त्वर्थवदंति ते मान्यारवञ्च सरेरलाभात्सुः कामिनो मोक्षार्थित्वाभावाच्च सुः कामिनस्त्वनिषेधा
त्तमोक्तकामस्य मन्त्रिषेधः अयागमरणेनापितत्त्वज्ञानद्वारेव मोक्षोत्तममेव विदित्वेति श्रुत्यानविरोधः ब्रह्मज्ञानेन मुच्यं
ते मयागमरणेन वेत्सु ब्रह्मज्ञानपदंकरणञ्च न्यत्वात्तमदमादिपरितोरेव मयागमरणेनापि श्रवणादि ह्यराशो ब्रह्मज्ञा
नोत्तमतेरतो न तेन विरोधः अयागे वा भवेन्मोक्षो ह्यवा मसरिग्रहात्तमयागादपि तीर्थीग्रादिर्मेव विशिष्यत इति काशी प्र
करणस्य वाक्यतुकाशीमरणे धीरत्वगुणनपेक्षणेन तत्तदपेक्षा कृतं वैशिष्ट्यबोधनपरं अयागमरणे ब्राह्मणस्य नाधिका
रः शूद्राश्च सुत्रियाश्चैव श्राप्यन्त्यनाश्रितयाधमाः एते स जेयुः प्राणोन्नेव जीयित्वा हि जेतुं पतिता ब्राह्मणस्तत्र ब्रह्महा
चात्महा भवेदित्युक्तेः हि जपदंवाक्शेषादि म परं न लो कवचनादि ता देराग्रे यस्थस्य वसिष्ठं संबोधय प्रहतावपि न हि

राम
१४

षयत्वे मानाभावात् ब्रह्महाचात्महा भवेदित्युक्त्याऽप्येषामप्यात्मघातहोषोऽस्तेव यज्ञेषु पशुहिंसाजन्यपवतृणक्षाम
अपेचितं फलसमहाद्य सवतत्रापि च येषां प्रहतिः ब्राह्मणस्य महारोषश्रवणादयः एतेरेवोचिताश्च न्येतस्य निर्मलत्वा
त्सर्वेषां नीतत्राधिकारमाहुः क्षुभशोचक्रियुस्य मयागमरणेनापि युक्तं यस्मिन् ह्यविप्रादेरन्मरणविधौ न विवादः परंतु
तन्मरणस्य कृत्विर्जेषु परिगणनात्संमतमनाधिकारव विस्तुधमीतरेपि व्याधितो भिषजोऽन्तोऽप्येन्द्रियायुषिचात्मनः पथा
युगानुसारेण संसृजेदोऽन्तःसंनमिति योरेनुव्याधितस्याद्यप्युक्तं तस्मिन्काले तन्मयागाद्युक्तफलभाग्यवेत्तत्राप्युप
स्तुपुत्रहृष्टं मरणं ब्राह्मणस्य च क्षान्तिर्यस्तु संप्राप्ते मृते भेनेरियोषितः सर्वो ह्यप्राप्तकालेपि गतिमप्राप्तवान्मुयात् इति वि
स्तुधमीतरेयवोक्तफलभागित्युक्तेः फलाद्यविहितमयागमरणे आतुरादेरेवाधिकारो न त्वन्मस्य सोऽपि युगांतरे सवनतु
लो युगानुसारेणेतन्नेवोक्तैरहीमांगोपरोमश्चेत्यादेरपि शब्दवदितत्वाच्च स्वार्थेतात्पर्यमित्याहुः गर्भिरणावालापसा
यामर्त्तमनुज्ञातायाश्च स्त्रियाश्च न अधिकारस्तु सर्वसंमत इत्यतः पक्षवितेन इति प्रयागनिर्णयः श्रीगंगाकाशयोर्मोक्ष

हृत्त्वमुक्तं मनुना यमो वैवस्वतो राजायस्तवेषहृदि स्थितः तेन चेद्विवादस्ते मागंगां माकुरुताम इति यमयति नियमयतीति यमः
 अत्र यामीय आत्मानं तरो यमयति एष त आत्मानं यीम्य मृत इति श्रुतेः वैवस्वतो विवस्वदधिष्ठाता राजा भवत्काशः यज्ञवेषहृ
 दि स्थित इति स्वानुभवमप्येवं तस्याह श्रुतः प्रविष्टः शास्ता जनानां मिति श्रुतेः तेन परमात्मनाऽ विवादः ऐकात्म्यं घटित इति
 मागंगां माकुरुतां च अथ या तेन ऐकात्म्यज्ञान प्राप्तये तत्रैव तिष्ठेति तद्भावः अतएव गंगायां मरणं चेव हृत्त्वमिति श्रुते
 शवे० ब्रह्मविद्याप्रबोधश्च न तस्य सप्तपदः फलमिति वेदव्यासेनोक्तं मरणे स्मरणं विष्णोः कथ्यते संत दुर्लभं तदन्तेन हि
 कालेन गंगां संसेव्य लभ्यते इति च कुरुशब्देनात्र काशी तथा च तापनीये जावाले च श्रुतेः ब्रह्मसंनिधौ तत्त्वमसि पश्य च
 नः कुरुक्षेत्रं देवानां देवयजनं सर्वेषां भूतानां ब्रह्मसदनमिति स होवाच यदनुकुरुक्षेत्रं देवानां देवयजनं सर्वेषां भूतानां
 ब्रह्मसदनमविमुक्तं वै कुरुक्षेत्रं देवानां देवयजनं सर्वेषां भूतानां ब्रह्मसदनं तस्मात् घनं कचन गच्छति तदिदं मत्तदेवा
 नां देवयजनं सर्वेषां भूतानां ब्रह्मसदनमत्र हि जंतोः शरणं श्रुतं ममाणे पुरुषस्तारकं ब्रह्म व्याचष्टे येनासावपृथुर्भूत्वामो राम

सीभवति तस्माद्विमुक्तमेव निषेवेता विमुक्तं न विमुच्येतेत्याहे वमेवेतद्याज्ञवल्केषुति अथ हेन मन्त्रिः यमछयाज्ञवल्क्य
 यरषोऽनेतोयक्त आत्मा तं कथमहं विजानीयामिति सो विमुक्तं प्रतिष्ठित इति सो विमुक्तः कस्मिन्नतिष्ठित इति वरणाया
 नासां च मध्ये प्रतिष्ठित इति कावराणां भवति काचनासीति सर्वा निद्रियकृता न्दोषान्वायति तेन वरणाभवति सर्वा निद्रियकृ
 तानां पाप्माणां शयति तेन च नासीति कतमद्यास्याः स्यान्मं प्रतिभुवो घ्राणासंयः स एष धोलीकस परस च संधिर्भवति स्वमे
 वेतं संधिं संध्यां ब्रह्म विदुपासत इति सो विमुक्तोऽप्यस्यो विमुक्तं ज्ञानमाचष्टे पोवेतदेवं वेदेति ॥ अनुमतिं कुरु राहः प्रा
 पुवाचीकृत्तिता वरणाजनकत्वात् तस्य क्षेत्रे पणञ्जाणकं पापस्य करं देवानां मपि देवयजनं ब्रह्मोपासि स्थानं सर्व
 षां भूतानां भवति उत्पद्यते तानि भूतानि उत्पत्तिर्धर्मकाणि जरायुजश्च उजस्वेदजोऽस्मि ज्ञानिते पां ब्रह्मसदनं ब्रह्म प्रातिकरं
 स्यान्मं च त एवोक्तं पौकरोऽसा देशे तत्रैव ब्रह्मसदनं समेति स्मरणं करं के। प्राज्ञे धनं तृणे देशे पुण्ये पर्वत रोधसि ॥ वासमत्र
 कुर्वेति हृष्टा भगवतः क्रियां तपो धीनो महाभाग ब्रह्मचर्यं ब्रते स्थिताः ॥ गृहस्थ धर्म निरता जितक्रोधाः समाहिताः ॥

यतयश्चापिकां संति धर्मो ह विकारिणः ॥ वयः कर्म फलेष्वेव वरता ब्राह्मणपुंगवाः ॥ अग्निहोत्रव्रतस्नाताजितक्रोधीः स
 माहिनाः ॥ देवयुक्तेन वा युक्ताः कर्मणा ब्रह्मसत्तमाः ॥ चौरवल्गुलसंवीतानियतानिपते द्विपाः ॥ इति ॥ तत्रैव रोधसि समीपे भ
 गवतः क्रियागत्यागतिरूपानि योऽस्मिन् तत्र आलोचने ॥ अत्र हि जेतोरिया रिभवती संतः कतिप्रसिद्धमोसहेतुत्वज्ञानार्थे
 न इत्यर्थः ॥ दानप्राप्तमशुद्धिं प्राप्तेने देवरोधने अस्मत्पुत्रसंसेदानमिति ॥ यतय इति संन्यासिनां ग्रहणं ॥ जैः ज्यैः ॥ यतपेपि
 इह कां संति वा सेमित्यनुषज्यते ॥ तेषामपि अविमुक्तप्रविष्टानां विहारो नैव निघते इति कारीतो न्यत्र गमन निषेधात् ॥ विकां सि
 णः विशेषेण कां सा इष्टा न इतः ॥ इह वस्तुमिव हसत्प्रमेउक्त कतिप्रसिद्धे वाराणसं न गते ॥ विमुक्ते तत्रैवेति विशेषणमात्रा
 मिक भ्रष्टाणसं ध्यात्वा ब्रह्मसदन निवस्ये ॥ तदुपास्य नधिकारिणा मेव प्रकृतत्वात् ॥ सेत्रमेवान्न ब्रह्मसदन शब्दार्थः ॥ प
 वेतसविध्यसमर्थः वान प्रस्था अपि एतदेव का संतीत्याह वयोरिति ह्यभ्योसते पीह वा सेकां संतीत्यनुषज्यते तितदर्थः किमि
 ति अत्रैतरे अनुप्रसिद्धं यतया प्रसिद्धं तदविमुक्तमेव ईश्वरं कदाचिदपि मुक्तं न भवतीत्यविमुक्तं वैराग्येन स्मादस्य

राम

१६

यत्र कथयत्र कापि मोक्षोद्यमानगच्छति न गच्छेत् लेह नदि दमेव देवयजनत्वादिगुण विशिष्टं कुरु सैन्यपदवाच्यं मये अवगच्छामि
 तत्र हेतुबाह्वितः अत्र जेतोः प्राणैश्चक्रममाणे पुरुदसा पत्रयात्मकं संता रतुः स्वभूतमृदावयुनीति रुद्रोतपीमीतारकं
 तत्त्वमसाद्येक्यवैधकं व्याचष्टे उपदिशति येनासावमृती ब्रह्मरूपे निवृत्ता ज्ञानतत्त्वापीवाभूत्वा मोक्षी भवति मुक्ती भवति ब्रह्मैव
 सन्न ब्रह्मणेति विमुक्तश्च विमुक्त इति श्रुतेः धिक्ता द्यादसः तस्मादेते रविमुक्तमेव निषेवेत न न्य जेद्यामणातिकं पदा अवि
 क्तं तद्गारम्य रुद्रं तारकं पदातारं निषेवेन आचार्योपासनस्य विधीगत्वा तदवमेवेत वगंतव्यमिति ह्यस्य तिष्ठोपाज्ञवत्कः
 सस्तेह मुवाचेति अविमुक्तमिदं मुक्तादिशंसं तारनाशनं ॥ नाम्न च निवसेत्वाज्ञः स्तणमात्रमपि भिये अत्रैवोक्रममाणस्य
 जेतुमात्रस्यैव वत्तं ॥ वेदेव जेतुं सारसा प्रणवाख्यस्य पावैति ॥ ब्रह्मणस्त्वर्थभूतो हंससारज्ञावक्रो विराट् ॥ आनंदसत्यविद
 पञ्चारकं तमसः परं ॥ स्वयंभोजं निराधारं द्यामि प्रत्यगात्मना ॥ येनैवाशु महत्तदुःखं मापोशेयं महेश्वरि परित्यज्य स्वस
 सारं परानंदो भवेच्छिवे इमे तद्युत्पत्तीनुवादक पराशरोपपुराणात् अथ हेनमित्यादेरयमर्थः कथमित्यस्यैवार्थः अवि

मुक्ते प्रतिष्ठित इत्युत्तरानुसारान् अविद्या कल्पिता वधे दोषो जीवोऽविमुक्तः न विमुक्तो देहबंधेनेति योगान्तरपरमात्मा प्रतिष्ठितस्तु
 दाम्प्यात् अविमुक्तमिति ध्यास्यानं च वरणानासीमध्यततो वरणानासीदिति ध्यातव्योऽन्यथा स च स्पष्टं कथनाप्यु
 नः प्रश्नेन भूषाणस्य संधि रित्युत्तरं भूवरणानासी च घ्राणमिति द्वितीयपादांतरे भाष्यवाचस्पत्यादिपुस्तके एवं चावि
 मुक्तव्यवहारदिदं न अविद्यावच्छिन्नब्रह्मरूपं अन्नापि मृतानां मुक्तिदत्तेन परमात्मा स्थित इत्यर्थे लब्धं पुराणोक्तं
 यमविमुक्तमित्यस्य कल्पितभेदेन मदाधारभूतमविमुक्तमित्यर्थः इन्द्रियकमादौ पारागदेषादयः तत्कृतानि पापानि सु
 रापावर्तमानवधादीनि सर्वानि पापानि तत्र लिङ्गव्यत्ययशब्दादस्यः कचित्पापानां शयति तेन नासीति पादः
 घ्राणशब्देन जाणवायुसंचारकघ्राणमूलमुच्यते तुलोकतत्परलोकयोः संधिः संधेति चोच्यते सः एवमेवेतां संध्यां ब्रह्म
 विदो भूत्या विमुक्तत्वेनोपासंते ईश्वरोऽविमुक्तत्वेन ध्यातेऽस्मिन् स्थाने उपासः योऽविमुक्ते ज्ञानमाचष्टे तथोपास
 कानामपि वाराणसीतोमृनामि वयं श्रेयमुपासनामकारं वेदतस्वचेति तत्र भूष्ये से त्रेमुखो विमुक्तशब्दः तद्वारा

राम
१७

पस्थानां ज्ञायां भूष्यमपि नास्यादृष्टौ च विमुक्तः तस्य सारलभ्यत्वाज्ज्ञानमप्यविमुक्तः अज्ञानसाधनध्यानेपि
 लक्षणया विमुक्तशब्दः यथा भूषाणस्य वरणानासीत्वं गोणमेवं तयोः संधावविमुक्तत्वं गोणमसांशुतो भूषाण
 माववरणानासि शब्देन ननु प्रसिद्धमिति शङ्का भाष्योक्तेः यदा योगी संधिमात्रमिष्टो भवति तदा सर्वदोषपापनाशो भवतीति प्रसिद्धं
 एवं च भूष्ये तत्र मित्रनिरपेक्षमोक्षजनकज्ञानसाधनमिति तदुपासनासापेक्षमिति बोध्यं ॥ वरणानासि संज्ञेयतस्यानं सर्वदेहिनां
 ॥ भूवो घ्राणस्यः संधिसंस्मिन्नेव प्रतिष्ठितं ॥ महीयमविमुक्तं तद्विज्ञेयं मुमुक्षुभिः ॥ किं वलं चित्तमेनास्य संवेपापं प्रणश्यतीति
 ॥ पराशरो यपुरातः तथा ज्ञेयं पुराभिः ब्रह्मया पूर्वपुण्यशशिवलेन नु ॥ याज्ञवल्क्यमुनिश्चैव मरुत्तं ज्ञानसाधनं ॥ योगीश्वरो
 मुनिश्चैव साक्षाद्विज्ञानसिद्धये ॥ मानुपास्य तथा माह साक्षाद्विज्ञानसिद्धये ॥ अनेच योगिनो ध्याते भूवो घ्राणमध्यमे ॥ प्रका
 शमं जलं शुद्धं वरणानासिकाभिर्धु ॥ केवलं भावनागम्यमुपदिश्य सुलोचने ॥ तन्मध्ये मामकं सेतुमविमुक्तसमाह्वये ॥ श्री
 कारहृदयं सारमुपदिश्यतः परं ॥ तदग्रे मामनाद्यंतमस्मै सर्ववैवर्तनि ॥ मोक्षसाधनविज्ञानसाधनत्वेनैव वलं ॥ श्रावः

सर्वमुत्सृज्यमाणस्य त्वेन केवलं ॥ ध्रुवो घ्राणस्य यः संधिस्तं धिपामरनामिके ॥ घुलोक्तस्य परस्पायं संधिरित्यपि भावयेत्संधिं संज्ञं च मा
मेवं संधिभूतमुपासते ॥ पूर्वपित्रस्य विद्वंस इति हिमोपश्रुत्य यो दर्शितः ॥ एवं च कुरुते त्रैलोक्यं स श्रुत्या ॥ विमुक्तस्य त्रैलोक्यं जनेन केन
किं सिद्धौ मनवाक्ये पिनामेकदेशेनामग्रहणमिति न्यायेन कुरुपदेन ग्रहणमिति सिद्धं ॥ ननु मांसद्वयस्य सरस्वती नदी नीरस्य स्पृश
रमुरामकृतपंचहृदयतः कुरुते त्रैलोक्यं ग्रहणं निषेधमुरेवममुक्तिद्वयत्रिपादनात्वनपर्वणिमहाभारते तस्मै च मुपक्रमते न
संति त्रिविधं पेस्वर्गलोकं महीयत इत्यादिना स्वर्गफलस्यैव श्रवणाच्च वदुवचनं त्वं वांतरसेनाभिप्रायमयुतु तत्करणमनसाप
भिकामस्य कुरुते त्रैलोक्यं धि ॥ पापानि विप्रणाशं निब्रह्मलोकं च गच्छति इत्युक्तं ॥ तत्र ब्रह्मलोकशब्देन ब्रह्मा ज्ञातं गतं च नु मुखलो
करूपः स्वर्गविशेष एव मनसाप्यभिकामस्य मुपक्रमाननुत्काशी परमसौ नैव तत्र मोक्षस्य श्रुत्या प्रतिपादनात् ॥ वनपर्वणे
तदुपक्रम्या ब्रह्मलोकं महीयत इत्युक्ते श्रुतं उपक्रमोपसंहारम्यां तत्सकुर्वीत राज विशेषरुद्धं तत्र परावृत्तं तत्र कृपेण फलस्य
पुद्गलानां स्वर्गमातिरूपस्य स्मरणाच्च तत्र एव कोरवपांडव युद्धेन अपि युद्धेन मत्तानां तत्त्वोक्तवास उक्तः ॥ तत्राग्रहिजंतोः राम

प्राणेष्टुक्रममाणे छिन्युत्केर्वणासि मध्यवर्तिनां मनुष्यमतिरिक्तानां स्थावराणां जंगमानां च तस्मां प्राणप्रयाणसमयेऽसंनिस्थिति
मलयकाराणां नृपणपापकर्मणां मध्ये प्राग्धेन शरीरेण क्रियमाणयोः पुरायपापयोरभावात्प्राग्धेन कर्मणां भोगादवपरिहृत्या नृवि
द्यमानस्यापितकाले म्रमयपापस्वप्नेऽवभोगं संपाद्याधिकारिदेहं च संपाद्य सवेतः सर्वशक्तिः सवीतपीमी परमकारुणिकः स्वत
ः सिद्धमात्मरूपमविद्यामहाणाद्वगमयति मनुष्ययुगे सगुणा ब्रह्मापासकाः ये च केवलफलनिरपेक्षतया श्रुतिसम्युक्तस्व
वर्णाश्रमोचितकर्मो नुष्ठानारसेषां सर्वेषां च त्वारिशत्संस्कारैः संस्कृतानामस्तत्त्ववेत्तिभ्यश्च मित्रात्मगुणैर्मुक्तानां प्राणप्रयाण
समये पूर्वोक्तरीत्येव तद्वगमयति त्रैलोक्ये चामपि मनुष्याणामुक्तपापभ्यो निवृत्तानां गंगावगाहनदेवदर्शनजपदानादिभिः
हीणपुराकृतपापकर्मणामवशिष्टकाम्यपुरयक्रमणमत्पावशिष्टसुद्रपापानां प्राणप्रयाणाववहितपूर्वसुणसंवीतपीमी
भगवान्मायुपेव तादृशकर्मफलोपभोगयोग्यशरीराणि उभयाभ्यानिष्ठान् स्वस्वप्रकृत्या न्योगाननुभाव्य उक्तीत्येवावगंतव्य
मवगमयति तदुक्तं सतसंहितायां ईहशी परमानिष्ठागुरोः साक्षान्निरीक्षणात् ॥ कर्मसाम्येप्यनायासान्तिध्यमेव न संशय

इति॥कर्मणः सुकृतदुःकृतयोः फलभोगेन स्य सा म्येपीत्यर्थः वासिष्ठेऽपि पथास्वामिमुहेनेत्यात्सवत्तरशतश्रमः॥तथामा
याविलासोऽस्यो जायते जाग्रतिश्रमइति॥एतदभिप्रायेणैवोक्तं कृत्वा कर्मोपनेका निशुभानि चेतराणि च॥नानि सणाम् मुक्ति
प्राप्ताशी संस्थाः मृतो भवेदिति॥लब्धवाक्यानामीदृशानां मृतदेहः शिवस्य प्रतिमोति विश्वेश्वरलिंगवत्तस्यः पञ्चश्रुतिश्चा
श्वमेधिके पर्वणि मरुतसंवत्तोपाख्यानाद्व्यभ्यते नया हि मरुतो राजा हसति नाया जकेन प्रत्याख्यातश्चिन्ता विष्टो नारदेनैव
वोदितः काश्यामुन्मत्तवध्वरूहहसतिश्चातासं वत्तोः स्तिसत्त्वाया जयिष्यति समपाकथं परिचयइति राजप्रप्रेयो विश्वेश्वरदर्शना
धीमार्गे शर्वहृत्वा तप्रणम्य संपूज्य च निवर्त्तत संवत्तो इति ज्ञेय इति तत्रोक्तं येन कुरुपापांगं गदिदेवेष्वप्यनाम्यस्तादंभेनाप्रा
सनाटकावाकाश्यामहस्तुपापे पुरातस्तेषां तु पातनांतेऽवगंत्य मवगमयान् अधर्मेष्वप्यतस्तत्संज्ञेपातनांते दिशेन्मतिं॥का
श्यां कृतस्य पापसंभोगो रूद्रपिशाचता॥एकैकस्य च पापस्य समाना मयुतत्रयमिति॥पामोक्तेः अत्र पातनांतकालिके देहे धि
कारः संपाद्यते तद्देहपि मुमुर्षुत्वादन हि जंतोरिति श्रुत्या न विरोधः जावालश्रुतावपि पापिन उक्त्वा भैरवीधारां पातनां नानाविधां राम

काश्यां परेतामुक्तातः शुद्धा मां प्रपद्यते इति उक्तं० सबमुक्तका म्यपुण्यवता मपिततनुगणभोगांते मुक्तिरुक्ता मास्ये चंद्राईमोतिनः सर्वे
ललाटासाहयध्वजाः शिवममपुरे देवि मोहंते तत्र मानवा इति गतेऽपि वाराणस्यास्थितो यो वै पातके पुरतः सदा॥योनिं प्रविश्य पेशा
चावधीणामयुतत्रयां॥पुनरेव च तत्रैव ज्ञानमुपसृजते तत मोक्षं गमिष्यते सोऽपि सत्यमेतत्तु वनगाधिपेति तथा ब्रह्मैवैवर्त्तेशिवशमी
युपाख्यानेन पातनांते मुक्तिरिति स एवोक्तं मन्मना मम मक्तमपि सर्वापि तत्क्रियः॥यथा मोक्षमिहाप्रोति न तथा न्यत्र कुरु
त्रविदिति॥मास्येनेह शस्ये वसद्यो मोक्षमतिपादनाच्च तस्मादुक्तं श्रुतो जंतु पदं मनुष्यविषये ईदृशमनुष्यपरमेव जंतु पदं स
कलस्थावरमनुष्येतरसकलजंगमसंग्रहाय चेति तत्वे सतत सर्वमग्रे पाद्येत खने स्पर्शयस्तु पापिनो न कज्जम्भारंभकर्मणा
रथो देहस्तस्य काश्यामृतस्यापि काश्यामेव तावज्जन्म माप्ता रागे मुक्तिर्भवति अतएव कस्यचिद्बुद्धकस्य काश्यामोकारश्वरसं
निधौ मृतस्यापि जन्मानंतरं मुक्तिरुक्ता शिवपुराणे पाद्ये च काशीकृतपापस्य तत्रैव मृतस्य कस्यचिद्दृशजन्मानि अत्रैकाचनमा
लिनीं दत्तमाधस्तानजपुण्येन देवजन्म च श्रूयते यस्तु काशीकृतपापो न्यत्र मृतः स विविधयमपातनांतरं भैरवरुतां रुद्रपि

शाचतामनुमयकार्यादेहग्रहणपूर्वकं मुष्यत इति काशीखंडेयतुश्च शंखसंवासाः कार्यायेषाममार्गैः कीकादेन समाका
 शीगंगायेगारवाहिनीति नत्तेषां सद्यो मुक्तभावपरं काशीविषयपुराणानामर्थवादत्वं माजारनीत्यर्थवादत्वमात्मतत्त्वविनिर्ण
 येऽत्यनेन निराकृतं ब्रह्मवेवर्तने यस्तु देशान्तरस्थः कृतमहापातकोपि कार्यामागत्वेऽप्यनेन सद्यो मुक्तिरेव ब्रह्माश्रमि
 गच्छेत्तुश्च विमुक्तौ महावने तस्यैव समाहात्म्यात् ब्रह्महत्यानि वर्तने न केवलं ब्रह्महत्यायाकृतं च निर्वर्ततेः प्राप्य विश्वेश्वरदेवं
 न समयाभिजायते इति मात्स्यात् जन्मान्तरसहस्रेषु यत्पुण्यं पूर्वसंवितांश्च विमुक्तप्रविष्टस्य संवत्स्रजतिवैस्यमिति तैगाद्यः
 बुद्धिपूर्वमविमुक्तप्राणत्यागिनामपि मोक्षरवमवतिश्च अत्रिभवे शंखे कुर्चुरि मुक्तिविधानतः न विंशतिमुखे ते मनिःसंस्थ
 वरानन इत्यादि मात्स्यात् एवमनशनेनापीत्यपि तत्र ब्राह्मेऽविमुक्तमिष्येद्यस्तु मत्पारयातमिष्य कियः ॥ काष्ठापाणमृत
 क्तजान्हीजलमध्यगः ॥ अविमुक्तो मृतस्तस्य कर्णमूलगतो हरः ॥ मणवतारकं ब्रूतेऽस्तु क्तेश्च न च वेधमाणा त्यागिनां सद्यो
 मोक्षः अवेधेन तया कुर्वतां किंचिद्विहितं वदति बोध्यं यमाधिभोति कीवाराणामी विराजो ब्रह्मणः सकलतत्तद्ब्रह्मांजनीवस राम

महे भुवोर्मध्यस्थिताय हि जीवानां मत्वेकं भुवोर्मध्येऽध्यात्मभूता केवलोपदेशगम्या एतत्तदध्यानस्थानं एतदधिदेवमपि
 ततदेवलोकेऽहं तेषां धिभोति कीमुखा अध्यात्मतसाध्येयत्वेऽप्यवणात्स्मरणाच्च ॥ कुरुसे त्रयं त्यतिहं भूमापापनि
 वर्तकं ॥ तदाश्च फलं चापि तमतेऽस्य वसेवया ॥ देवानां देवयजनं प्रसिद्धं यन्महेश्वरि ॥ सर्वेषामपि भूतानां तद्ब्रह्मसदनं प
 रमिति ॥ पराशरोपपुराणाच्च अन्यत्राप्यस्यातनि वर्तकतयेव च ॥ असिद्धसर्वलोकेषु स्यान्तीर्य च यन्निपो ॥ इदमे
 वहितसर्वमविमुक्त्यद्वयं ॥ अस्मै वसेवया तानि सेविता निभवंति चेदप्यपि तत्रैवोक्तं ॥ तीर्थार्थी न बहिर्गच्छेन्न देवार्थक
 दाचन ॥ सर्वतीर्थानि देवाश्च वसंत्यत्राविमुक्तके ॥ तया सवीणितीर्थी निसप्तपुर्व्यश्च मानदे ॥ वसेति काशीमाश्रित्य स्वसाम
 र्थ्यं विहृत्येति ॥ ब्रह्मवेवर्तकां दे ॥ श्रीशैलहिमशैलाद्यान्त्यान्यायतनानि च ॥ तेषां सिनानारूपाणि संन्यासः सर्वकर्म
 णां ॥ विष्णोरा राधनं श्रेष्ठं मुक्तये ॥ भित्तिं किल ॥ पुर्व्यश्चापि समाख्याता मृतजंतुविमुक्तिदाः ॥ एतानि यानि प्रोक्तानि का
 शीप्राप्तिकरा हि ॥ काशीप्राप्य भवेन्मुक्तो जंतुर्नो मत्र कुत्रचिदिति ॥ एतेन सर्वप्राप्यजनकसमष्टित्वं कार्या उक्तं अथ स्फुटं

काशीमाहात्म्यबोधरूपमपुराणस्य पंचाध्यायीसारोत्तरित्वे तत्र हि काशीमुपक्रम्य प्रभावः श्रूयतामस्य नित्यानंदस्वरूपिणः ॥ अत्र
 त्पक्तासवः संतः सच्चिदानंदरूपतां ॥ यथायोगं तमं ते हि नात्र कायो विचारणा ॥ अत्र प्रविष्टमात्रस्य जंतोः पापं पुरार्जितं ॥ विना
 शमाप्रोतिपरं पुराणशिश्रुवर्धते ॥ निर्वीण पदमेवैतदधि तिष्ठा मिति सशः ॥ श्रियमाणस जंतोश्च वास्यं कर्णस सुचारुः ॥ वाक्यं
 तत्त्वमसीति ॥ त्वमोमसीति वा शुद्धशब्दे हेतुश्रीरामस्त्वमसीति ॥ विना वाक्योपदेशेन ब्रह्मात्मैकं न भासते ॥ ब्रह्मात्मैकत्वविज्ञाना
 द्द्वैतमुक्तिर्न जायते ॥ नियमेन ह कथयेतदहं यस्य कस्यचित् ॥ त्वेवेकमेगिनि सर्गात्तानुतमानं य मध्यमान् ॥ अथ मानपि मा
 र्गस्थान्नयामीह परांगतिं ॥ पंडितो वायमूर्खो वा मुरखो वा त्वयाऽत्यजः ॥ अस्मि लिंगेन जन्तुणा न धर्मकृत् न मुक्तिमाप्नु
 यात् ॥ अनेन मरणकाले एव तत्त्वज्ञानं पापेभ्यो निवृत्तस्य धर्मिष्ठस्यैवैति बोधितं ॥ पापकृन्निवृत्ते काश्यां यदि प्राकृष्टा पुराणो रवा
 त् ॥ न जातु न रक्तं याति का कथा धर्मे तत्तरे ॥ पापकृत् ॥ काशीमिन्ददेशे ॥ भूमौ जलेऽंतरिक्षे वा यत्र कापि मृतो द्विजः ॥ ब्रह्मात्मैक
 त्वमाप्रोति काशी शक्तिरुपाहिता ॥ आपोति ॥ जनाति ॥ काशीति वणो हितं यस्मिंस्त्वजति पुत्रं यत्र कापि भवेत्तस्य कैलासे वस

राम

२१

तिः सतः ततः पुनः स पुराणात्मा काश्यां मुक्तिमवाप्स्यति अधर्मिष्ठस्य तस्मिन्नेपातनांते दिशन्मतिकारणोक्तस्य पापसंभोगोरुद्रपिशाच
 तादृक् कैवल्यस्य पापसंभोगानामपुनर्नयः पुरुषस्य याचेति पापानि ते धेकेकस्य समानामपुन्यमित्यर्थः ॥ एतद्वत्पुरुषो भविष्यति ॥
 खरः पुराणपापानां धर्मावाराणसीपुत्रीति तत्रार्जितानांते धाजन्मांत रानारं कृत्व परं यत्वेतद्वलान्मार्कं उग्रहृष्टमायावदस्यत्पका
 लेनेव कोटिकल्पभोग्ययातनानुभवः नन्त्रोत्पन्नं तं राणेष्टक्रममाणे स्थितिर्वर्तमानकालकृतिविरोधादिति तत्तद्वैदशैरुपहृ
 ष्णेत्तत्र जंतुपदस्य काश्यां जितं पापहीनजंतुपरत्वात् अन्वदेशार्जितपापानां वाराणसीदर्शनेनेव निवृत्तेः पुरय फलस्य सापु
 ज्यादं रुक्मात्यनेन तं प्राप्तिवत्तत्कटपापफलस्यापि प्राप्नोवाधकाभावात् तस्मात्तापनकर्तव्यमनागपि विधौः पुरे काश्यां यो
 निजधर्मेण मुमुक्षुश्चिद्विद्विजः ॥ अनायासाविलं बाभ्यां स मोक्षं लभते धर्मे ॥ ये काश्यां संशया विष्टा मुक्तौ तेषां शरीराणां प्रा
 णशयाणसमये समार्ण परमेश्वरः ॥ तत्र स्वल्पं कुतं ज मंदं न त मंदं द्विजो तमाः ॥ भूयादनेन फलदंतं तस्यैव त्रस्य प्रभावतः ॥ आनेद
 काननेन द्विशंकरस्यातिवह्यभंन विमुंचति विश्वात्मा अविमुक्तं ततः स्मृतं द्विजं स्वधर्मनिरतं यो वषीशत्रुदानतः स्थापयच्छुद्ध

यायुक्तस्तस्य पुराणफलं शृणुयाद्वयः सिकताः संसिं गं गायां मुनिस्तत्तमतावहर्षसहस्राणि क्रीडेद्दिनेण संगतः पश्चादत्र महाराजो
जायते निर्मलेकले अने चलभनेका शंभतो निवीणामाभ्यान् अश्वस्येपिचुमेदं वासहकारमथोत्तमा पेशपयति यत्नेन तस्यापे
तत्कलेभवेत् वाराणस्यां मृतः पापो नोपैति यमयातनां नैयं नाभैरवस्तस्य कालकालः कपालमृतः आसीत् क्रमेण कोनाम्ना मृतः
काशीपुरे पुराधर्मात्मा द्विजभक्तश्च यथावाननसूयकः कालक्रमेण तेने कोविदेवेदं विचक्षणः भागुनिः समुपागच्छन्निवासा
यविभोः पुरे सत्कृते लकृहं जगाम सुव्युत्तितः तस्य ह्यारि समासीनो पाचने स्मविनीतवत् क्रमेण लकृहं हृष्टा पूर्वपापनियं
क्षितः भक्त्या माससप्तमे स्ता उयामास पाणिना अथ कालेन महता व्याधि प्रसीव भवसः तस्या जातु शिवसेत्रे मणिकर्णी ज
लाश्रितः ततः संभ्रव गणे यीतना सुनि योजितः क्रमेण कलमूषा सुध्यातो वर्षससकं तावत्काले शीतहरे बुभुजैः दुःखमुक
दंततो निर्जल निर्मले कृमिदेहधरो भवत् तत्रैव सारमेयो भूतलोत्तमः सुदुःखितः त्रिंशत्रिंशत्तमाः पश्चात्तावत्काले गतो
भवत् ततः संकीर्ण यो नो निशरीराणि आधारयत् अथ स दृशीरं स दध्रे तत्र क्रमेण कः ततो भैरव हते सोः समीतो भैरवाग्रतः का

राम

२२

तमेव दृष्टे वरुणपेशाच्यमासवान् त्रिंशत्सहस्राणि सुतृपाभ्यां विशेषितः ततोऽसुप्तीण कलुषं शंकराग्र कंवचः आवया
मासविधिवत्संपाद्याधिकं तिपरीं अत्र ब्राह्मणावमाननरूपकपापं तावदुदृष्टिपराच तोत्पापतिपापं तावत्तावत्तेति गम्यते यद्य
तापं काशिकायामासं स्युल्लोक्तं जानताऽजानता वा तत्तद्भोग प्राप्या येव देहा अयोनिजा मेरवे छाविधानाऽववाचा
याते नैक मध्यानि विद्यते तिका शीकृताद्यः यथाया मेहि नरके पातनादुःखभागिना अयोनिजा हि देहा सुसुद्ध देवाव धार्यतां
गंगादितीर्थस्नाने अलिङ्गानां च समर्चनैः विनाशमाप्नोति पुनर्यदज्ञानादुपाजितं स्वल्पं जानादपि कृतं विश्वेशस्य समर्च
नात् पुनरप्येव न संदेहो भूयस्तदनुमा जैनात् उपापतकं संपत्तिमैहा पातकसंगमः कालमेव निर्दिष्टपातनां नामुपायः स्य
लं यो दुर्गतिं कारय कृत्वा न्यत्र मृता भवेत् सकल्पकोटि मिलासु पापस्यांतं न गच्छति अविमुक्तं नुपसिद्धे राकृते वरपात
नात् तं विश्वेशो ब्रजीवंतं मृतं च परिरक्षति सेत्रे पवित्रे मृतिमागतामां ब्रह्मादिकीं तां शरीरमाजं कर्णेजपमहरं तारका
रम वाक्यं ततो ध्वस्तमवाभवति त्वं मोमसीत्येवं वाक्यं मद्यवन्नगवानी शोभवा न्यासहितो निशः अधितिष्ठति जंमंतां मुने

सैनमिदं परि वाराणासी स्थतीर्यानामवगाहनतः परं श्रुतः करुण संशुद्धिं प्राप्नुयादिति त्रिंशद्वयः सीथीतराणि सैन्याणि वि
 स्तुभक्तिश्च नारदश्रुतः करुण संशुद्धिं जनयति न संशयः वाराणास्थपि देवदेतो दृश्येव परं तु सा मकाशयति त्रैलोक्यं तारु
 सौपदेशः अनेनैव विशेषेण ताम्रशंसति ताविकाः सा सा हाराणासी मुक्तौ विलोभं कतिस्तथा विधाः तथापि विलुभं कति
 द्वित्रैरेव विभाव्यते काशी तु तिर्थं मूतानामपि साधारणी मता काश्या कृतेन पापेन यातना मतिभीषणां प्राप्य पश्चाद्दिमुच्यं
 ते सर्वे व्यासीण कल्मषाः वाराणास्या कृते कर्मनील कंठाय चार्पितं मनः शुद्धिं विधाया सुतत्त्वज्ञानाय कल्मसे यत्कर्म कार्या क
 वीत शुभवायु दिवा शुभं श्रुत्युत्तमं भवति नात्र कार्या विचारणा धर्मैश्च स्यात्तदेतैर्दृशरीरव्यागमागतः अपवर्गो भवेत्येव
 तदस्य विलंबतः सन कृताद्यं सहा तोद्योरां मुक्ता तु यातनां पैशाच्यं स मवाप्नोति वर्षाणां मयुतत्रयं प्रति पापमिति शेषः विज्ञा
 य काममर्थं च दंभं मात्सर्यं मेव च प्रतिग्रहं पराधनः शान्तिं दानं स मन्वितः अकुर्वन् कलुषं कर्म स मत्तोऽप्यश्वकांचनः पंचा
 तरपरो नित्यं निषेवेत विभोः पुरीं ह्रीं चैव हर्मिनि रतो वहिरर्जित वित्तमुज्ज्वलं हारोपयोप्यत्र गृह्णन् विमलं वसुप्रियाति राम

यि सीथी परो निषेवेत विभोः पुरीं स्वस्वजाप्यनुसारेण यो धर्मो यस्य कल्मसितः तत्तद्दर्मैरेव सेव्या वाराणासी पुरी अमे स सेव्य
 माना सा कीकृता न्नातिरिच्यते कीकृत्वं च मुक्तौ विलंबात् अमुत्रापि श्रानं वसनं वातः काश्या ये पापमार्गितः कीकृटे
 न समाकाशी गंगा प्यगारवाहिनी ति मध्यमेश्वरमारभ्य पावदेह लिविप्रपस्य संस्थाप्य तद्दिस्तुभ्यामप्येनं जलाकृति
 तत्र याजायते रेखा तन्मध्ये सैन्यमुत्तमं काशी ति पद्मिदेव वास्तवमुक्तिः प्रतिष्ठिता काश्यंतः परमं सैन्यं विशेष फलसाध
 नं वाराणासी ति यत्तु व्यातंत न्याने निगदा मिव दक्षिणांतरयोर्नैद्यो वरणा गतिश्च पूर्वतः जानुवीपे श्चिमे वापि पाशपा
 णिर्गणेश्वरः २ तस्याश्रुतः स्थितं दिव्यं विशेष फलसाधनं अविमुक्तमिति ख्यातं तन्म्यानं च ब्रवीमिव विरेखराक्षु
 दिसुघनुः शतपुगोन्मि तं अविमुक्ताभि संधं न मुक्तिसूत्रं न संशयः ३ गोकर्णेशः पश्चिमं पूर्वतश्च गंगा मध्यमुत्तरं भार
 भूतः वेत्रेशानो दक्षिणे संपदि सत्तु योक्तं भवन् विश्वभर्तुः चतुर्विधेपि क्षेत्रेः स्थितं प्रमौतो गर्भयातनां नैवाप्नोति
 मनः श्रेष्ठ विशेषो यं परः स्मृतः काश्यां मृतकृत्या लो क्यं साहाय्याप्नोति स तमः वाराणासं मृतो जंतुः साहाय्या रूप्यम

स्तुतेऽविमुक्ते विपन्नस्तसां सांनिध्यमा मुयात्ततश्चिदानंदमये ब्रह्मण्येव विलीयते ततः तदंतर्गतं तद्देहं सलोकतां
 सरूपतां सांनिध्यं चापि सतमाः कल्पकालमवाप्नोति ततो ब्रह्मात्मको भवेत् चतुर्धा वित्तं तस्यैतत्सर्वत्र भगवान् शिवः आ
 चक्षेत् भक्तं वाक्यं ब्रह्मे कथं प्रतिबोधकं तथापि तन्मा मथ्योत्तत्र तत्र मृतसाहिभोगपूर्वी पवर्गमिती वन्मुक्तिं दर्शयत् कि
 मत्र चित्रं विमंशः काश्यां मुक्तिं समागमे भागीरथी विमिश्रायां तीर्थसामर्थ्यसंपदि केवला जगन्नीविश्राज्जाता ज्ञाता यवा
 पुनः अत्र पवर्गवितरति स्वतोपि न्यक्तदेहिनः यस्य कस्यापि वाजं तोभी गौरय्या गता युषः न दुर्लभो ब्रह्मभावस्तस्य गृहपितां
 हसः चिदानंदमये ब्रह्मणा भावमुपागतं ब्रवीमि सत्यमेवेत् नान्न च संशयो भवेत् इयं सोमो भूत्वा पुरापासरितो न्या
 श्वया भुवि तां सवीं जगन्नीवीनां व्यालुता एव पाविकाः सर्वं प्रमावति कीर्णतोयं राशिचूडानदी भागीरथीति विलसत्संज्ञे
 शं भोर्विमुक्तिं देहके कमपि विमंशः साक्षात् ब्रह्माभिसाधनं न चित्रमत्र हि तयं यन्निर्वाणाय कल्पते इदृशी स्वर्नदी प
 न्सर्वती यमयी शुभांतां काशीकोनसेवेतभी मसंसारमुक्तये ॥ इति पाञ्चकाशी महाव्यासः ननु हरिवंशे काशीमुपक

राम
२४

म्याकस्माच्च पुरीसा तु विदुता सर्वतो दिशं तस्यां पुष्पीततो देवो निर्ममे पदमात्मनः पदं पार्वती वासयोग्यमंतः पुरं शमते तत्र वैदे
 वोरममा गोहिरे सुतानां तितत्र वैदेवी लभते गृहं विस्मयात्कलौ पापिनामपि मुक्तिं दानेना विवेककृतं विस्मयादिमर्थः
 वसाम्यत्र न पुष्पीतु देवी देवमथा ब्रवीत् देव उवाच नाहं वैश्मनि वत्स्यामि अविमुक्तं हि मे गृहं वैश्मनि त्वमित्युह
 नाहं तत्र गमिष्यामि गच्छ देवि गृहं प्रति पितृ गृहं प्रतोत्यर्थः हस्तन्नुवाच भगवान् स्वयं कस्त्रिपुरांतकः न स्यात्तदविमुक्त
 हि मोक्तं देवेनैवेत्यर्थः पस्मिन्वसति वैदेवः सर्वदेवममकृतः युगेषु त्रिषु धर्मोत्साहदेवामहे श्वरः अंतर्धानं कलौ
 याति तत्पुं हि महात्मनः अंतर्हिते पुरे तस्मिन् पुरा तु वसते पुनरिति संदर्भेण कलौ काश्या अंतर्धानं कथाया एवाभावात् हृष्टकलि
 ति चेन्न तस्मिन् शब्देन निर्ममे पदमात्मनः इत्युक्ते पदं सेवाभिधानेन काश्या अंतर्धानं कथाया एवाभावात् हृष्टकलि
 युगं घोरं ह्यहं भूतमचेतनं ये विमुक्तं न मुंचति कृतार्थी सो नरा भुवीति मात्पोक्तेः कालो विष्टे श्वरो देवः कलौ वाणा
 सी पुरी ॥ कलौ भागीरथी गंगादानं कलियुगे महदिति ब्रह्मवैवर्ते केश्य एव व्याख्याने वैवोचिमाच्च श्मशानसंस्थितं

वैश्वदेवमन्त्रं हि न च यत् भूतो केनेव संयुक्तमंतरिक्षे शिवानयं अयुक्तास्तत्र पश्यति युक्ताः परं प्रतिवेतसेति मात्स्योक्तेश्च श्रमशान्तका
 शीतत्रयिमेवैश्वदेवमन्त्रं पदं दत्तमात्रं धीमन्नकाश्या इति स्पष्टं ततः प्रसीतिः भवाम्नातत्वागेतदर्थे निर्मितपुरस्यां तद्धीनोचित्याच्च
 यमुक्ता लिकापुराणवाराणसी तत्र पुरीरंगात्तैरेमनोहरे चरणायास्तथैवासेमध्वेवापाकृतिः सदा स्वयं पृथ्वजस्तत्र निमं वसति या
 गिनां दद्यातीति क्रोयोगी स्वयं चाप्यात्मचिंतकः विषयस्यासापुरीनिमित्तेन योगबलादुतादि व्यंजाने दृष्टये वनत्रयोभियते जनः तस्मै
 स्वयं महादेवः संसारग्रंथिप्रक्रमे समुत्वा परमो योगी मुनस्तत्र भवतैरे यनते नैव निवोपमात्रोति ह्यशासनात् योगयुक्तो महा
 देवः पार्वत्यारहितः सदा देवगंधर्वैयसापां मामुपायाचनित्यं तैर्योहरः अकाशश्च संततं प्रकाशितं न तत्र कामदौ देवो नाचि
 रात्सं प्रसीदति आराधितः शिवस्तत्र निवोपमात्रं प्रसीदति गोविंदजित्नासात्पुनः तत्र न गच्छति योगस्थानं महासेतकं द्वावि
 दपि शांकरौ सुक्तं तत्रापि कलाविति शेषः हरिवंशैकजाम्बवत्पुत्रादित्युपुराणो गच्छ वाराणासी व्यासयत्र विश्वेश्वरः शि
 वः न तत्र पुगधमीस्ति मेवलगा वसुंधरा विश्वेश्वरस्य खिगं ज्योतिर्लिंगं तद्व्यनेयस्मिन् ह्येकणा जंतुः संसारं न पुनर्विशेत् राम

इति तदपि शिवनिर्मितस्वपराभिप्रायं यत्र पदं तर्वे निर्निपुरे युगधर्मः पुराणपापकृतो मोक्षप्रतिबंधो नास्तीत्यर्थः यन्वेकाम्बव
 नमाहात्म्ये कलावंतर्हिताकाशी मुक्तिर्त्रैवत्तम्यन इति तत्रापि काशीपदं दत्तं तर्वे निर्निपुरे युगधर्मः पुराणपापकृतो मोक्षप्रतिबंधो नास्तीत्यर्थः यन्वेकाम्बव
 अत्रैव काश्यामेव मुक्तिरित्यर्थः यद्वा तत्र तत्त्वोक्तं तत्र परमोक्षश्चोपाधिमेवा दत्तं नैक जीवभावे प्राप्तस्य चेतनस्योपाधिवि
 गमेन स्वस्वत्वे वस्थाने चेतनश्चैकरावाविभेदजनके ज्ञानेनाशमात्मनिकं गते आत्मनो ब्रह्मणो भेदमसंतकः करिष्यती
 ति विष्णुपुराणोक्तेः सर्वस्याधारमर्च्यरूपमणोरणीयांसमतिप्रमाणं सितं सितं चैश्वमीश्वराणां माराधयिष्ये तपसे विसृ
 मिनि सवहकांतरे तत्रैवोक्तेश्चासितं बद्धजीवरूपेणासितं बद्धमीश्वररूपेणोत्पद्यैः वहवः पुरुषालोके सारं यो गविचारणे
 समासतस्तु वै आसः पुरुषेकत्वमुक्तवानिति मोक्षधर्मभारतोक्तेः तत्रैव आत्मा च परमात्मा च न मत्तेन लिने सणविदितो
 सिद्धाधर्षनाराहृक्त्वात्तथेति कृतं प्रसज्योक्तेश्च गीतायामपि अहमात्मा गुणकेशसर्वभूताशयस्थितः अहमादिश्रम
 ध्यं च भूतानामंतस्वच न तदस्ति विनायस्यान्याभूतं चरं विषयाह मिदं कृत्वा मे कौशेन स्थितो जगदिति स एव शि

वारायणादिपदाभिधेयः ब्रह्मोपनिषदितुरोयमसरमादित्योविस्तुत्यतिश्रुतेः कौर्मरुतरभागेब्रह्मादिशक्तिकयनोतरमाभ्यः पर
स्नाभ्यगवान्परमात्मासनातनः गोपतेसर्वशक्तात्माशरत्नपाणिमेहेश्वरः एनमेकेवदंत्प्रिनारायणामथापरेइत्येके
तीर्थेषुकेपुदृष्टव्यास्तोतव्योकेत्यनामभिरिति संती मतिदृष्टमश्वेसर्वेयसर्वभूतेपुदृष्टव्यासर्वतोभुविसर्वलोकेषुयकिंचिद
स्तिनमयाविनावाराणांविशालासौप्रयागेतल्लितातथेयुपक्रमसूक्तिपीडावत्यांतुराधांरावनेवमेतिमात्मा
केत्यताहशक्तानंवेश्वरापेणबुध्याकृतेः कर्ममिश्रितरुध्यामन्त्रापिभवतिईश्वरकर्मसमर्पणचकामतोऽकामतायाप
त्करोमिश्रुभाषुभंतत्सर्वत्वपिसन्यस्तत्वयुक्तः करोम्यहः मितिवितने नाहंकर्तासर्वमेतत्तत्रैवकुहनेतयागतद्वयापणं
जोक्तमपिमिसत्त्वदर्शिमिरितिकौमीनभगवद्गीतायामपिप्राज्ञायाकर्मणोऽन्यत्रलोकोऽयंकर्मबंधनः तदर्थकर्मकौते
मुक्तसंगः संसामाचरः पजोविष्णुः संगः कर्तृत्वाभिमानः तदर्थत्वंचकर्मणांतत्त्वेरणयाकर्मकरणान्तस्मादसक्तः सत
तंकार्यकर्मसमाचरः असक्तोह्याचरकर्मपरमानोतिप्ररूपः ॥ अशक्तः ॥ फलकामानाकर्तृत्वाभिमानरहितः काममवका राम

येमयिसर्वाणिकर्माणि संस्यस्याध्यात्मचेतनानिराशो निर्मोभूत्वायुध्यस्वविगतज्वरः अध्यात्मचेतसाश्रयमंतर्पोषिभगवद्भी
नस्तस्मादावराजोभूत्स्वैकमोणिकरोमीतिबुध्या ब्रह्मण्याधायकर्मरीशसंगत्यत्वाकरोतिपः लिप्तेनसपापेनपप्रपत्रमिवा
भसेति तयायतनः प्रहृतिर्भूतार्तायेनसर्वमिदंततः स्वकर्मणातमभ्यर्च्यसिद्धिर्विंदतिमानवः अर्चीवतसप्तत्येतिनवबुध्या
कर्मकरणंतथा मन्मनाभवमभ्दक्तोमघाजीमानमस्तुरुमामेवेषसिसर्गतेप्रतिजानेप्रियोः सिमेशति सर्वकर्मकरणवेला
यांमन्मनाः भगवन्नेरागायाकरोमीतिबुद्धिमान् अतएवमभ्दक्तोभूत्स्वैवराजोमदाजापालकोऽतएवनेः कर्मभिर्मघा
जीमत्सृजकोमानमस्तुरुअकृतदुष्टतज्जदोषपरिहाराय संदेवाह सर्वधर्मीमरित्यज्यमामेकशरणां ब्रजअहंत्वासर्वपाप
भ्योमोसविष्णामिमामुचइति परिस्पापः स्वसकर्तृत्वाभिमानत्यागात् शरणात्वांतत्त्वेरणयाप्रवर्तमानत्वात्सर्वसर्वकर्म
फलानामीश्वरोमोक्तेतिवितनंकर्मफलसंन्यासः ईश्वरेणानियुक्ताहिसाध्वसाधुचभारतकुर्वेतिपुरुषाः कर्मफलमीश्वरगा
मितननंचेतदिहकौतिययदमेनकृतंफलमाप्नुयादितितस्माद्वापीश्वरेतन्निवेशयेतिराजधर्मीकेः ॥ यदमेनकृतं कर्मतस्य

२०
 कलमस्यः प्रामुपादिति यत्तन्नेष्टमित्यर्थः । मघहकांतरे । नष्टिकश्चित्स्वयं मयैः स्ववशः कुरुते क्रियाः । ईश्वरेण नियुक्तोऽयं सा
 ध्वसाधुचपा उवा । करोति पुरुषः कर्म तत्र का परिदेवनेति युधिष्ठिरं प्रतिवा स वाक्यं । ईश्वरस्य तत्फलभोक्तृत्वं च जीवैः कर्मो
 णिकारयत्तत्सुप्रतीतिरेव यथाऽर्थिभ्यो धनानियच्छन्दा तात ह न भोक्ते न तले पल्लवितेन ॥ इति का शी मुक्ति निर्णयः ॥ गयायां
 आहिनतत्र मुक्ते पित्रा दानरको ह्यार सर्व पापनाशस्वर्गवलोक प्राप्तादिपयायर्थं फलं मुक्ते पित्रा दाने मत्पावापाभावः व
 तह त्पादिपापमाशः सत्त्वाकामनायां पुत्रादि च फलं गतं फलं तत्र पित्रा दानार्थं कृते नैव गया आह न सत्त्वाकामनायां पुत्रा
 दपि फलमित्येके फलद्वयार्थे मयोगहयमित्येगया आह पुत्रस्य निर्वं गयाभिगमनं कर्तुं यः शक्नोनाभिगच्छति शोचति पित
 र्भवेत्तथा तस्य परिश्रम इति कोर्मैनिहा श्रवणात् । तत्र तत्फलकरणमेवमित्यं पुनः कुर्यात् फलाधिकं । नत्वावश्यकता तत्रापि
 पेष्ठां प्रयमयात्रायां भवति त्वत्तत्त्वार्थं मेतद्विलायापि उद्दानं भा उस्कोटनचक्रं तने पां हिंती यादि यात्रासु नकार्यं कां सति पि
 तरः पुत्रान्तरकाभ्दपमीरवः गय्यायास्यति यः कश्चिस्तोस्मात्संतापयिष्यति इति ह सतिः कृत्स्न मुक्ता बुधो पक्षे गय्यायां योक्ते

गम
 २०

न्या पुनात्या सप्तमं चैव कुलेनास्मत्तं शयः । श्रनेन मासं वास उक्तः ॥ एषा बहवः पुत्रा यथेकोपि ग पां व्रजेत् यजेत वाश्वमेधेन नी
 लवाह पमुत्तजेत् । वस्तुतानं ग या आहं गो ग्रहे मरणां तथा वासः पुंसां कुरुक्षेत्रे मुक्तिरेषा चतुर्विधेति वायवीये कुरुक्षेत्रमत्र
 काशी पितृतीर्थं गयानाम सर्वतीर्थोधिकं मतं अत्र मरुद्वेग फलकं मारुध्वमपिक मि गया आहिन नारयते वचनवलादितिके
 वित् । मुं उ उषा च पूर्वस्मिन् दक्षिणे पश्चिमोत्तरे सार्धं क्रौश हयं मानं गपेति पतिकीर्तितं पंचक्रौशां गया क्षेत्रं क्रौशमेकं गया
 शिर इति वा युपुगो ग या आह विधानार्थं मुक्तायः का कर्षे व्रजेत् पापी या ज्ञायते सद्यो मृतश्चे उद्दे मो भवेत् । ह सार्थं गम
 ने होषसी यो धर्मे न दृष्यति न ज्ञातुं देश दोषो स्ति तीर्थे क्षेत्रे च देवते वा युपुगणे । उद्येत स्तुग यो गंतुं आहं कृत्वा विधान
 तः । विधाय कार्पटी ध्वं ग्रामस्यापि मरुदक्षिणां ततो प्रायात्तरं गत्वा आह शेष स्पभोजनं । कृत्वा प्रतिदिनं गच्छेत् तति
 ग्रह विवर्जित इति । आह मत्र यत्त मधानं द्रव्यं कं आहं गया आह वद खिल देवता कमेतत् । यं देवत्वं वा गयायां पक्ष
 त्रय वासः कचिदुक्तः । कचिन्मास वासः । आमरां वासः । प्रतिप्रशस्तः । ब्रह्मज्ञानाद्य या मुक्तिस्तथात्र मरणाभ्द

राम
२८

तुसपिंजनेइत्यनेउत्तरार्धेपठति। तदपवादचञ्चस्त्रिंशेपमिसादिपूर्ववत्। मूयमेऽदेपिकुर्वीतयदिसाभक्तिमानुतइतिपरे
ति। अथमध्यपिगयाआहदेवतासिंहपदेवनासंस्कारकंतदेवत्यमेवपावेणभक्तारव्यआहंकत्वासरावभक्त्यापिआह
वानगयाआहदिकुर्वीतित्यर्थेकश्चित्तयाश्रुतमयमित्ये। पतितानामपिगयायापिउदानेवषीनरंकार्ये। महालयेगया
आहेमातपित्रैर्मितेहनि। कृतोहाहोपिकुर्वीतपिउनिर्वेपरांसुतइतिसंग्रहे। उहाहोहद्विआहनिमित्तोपलस्रां। उप
रागेवतीपातिगयायामथपर्वशिपितृपसेचपतेचगंगायांचमहालयेनिषिद्धेपिदिनेकृपातिलयुक्ततुतपेगमिति।
अत्रपितृपावेणमातृपावेणमातामहपावेणमातामहीपावेणानिकायीणि। पितृव्यादिभ्योपिदेयंतत्यन्तीभ्योपिभ
नृपिजात्ययगेवपिंजाः। सर्वंधेदिनाष्यत्रस्मर्पमारोभ्यःपिंजादानंयन्नाम्नापातयेतिउंनंनयेद्दसशश्वतमि
त्युक्तेः। षड्देवत्यमेवावश्यकमित्ये। अत्रपदेमातामहानांसपत्नीकानामित्युद्धेस्वइतिसूत्यर्थेसारेमात्रास
हनवसेदेवत्यमितपितृत्रआत्मनोष्यत्रतिलकुशहीनपिउदानजानार्हंमदसेएवकार्ये। अन्यस्यापिजीवतरवम

वपिउदानं कार्यमिति संचयवोये. इदं जीवतः पिउदानमपुत्रादरेवेतिकेचित्तत्रनमूलं. गयायां निर्गुणा अपितत्रत्यावित्रा
 एवमोजनीया इति हेमाद्रिः. अत्र सप्यवर आह्वयते पांभोजनमाचारादित्युक्ते. गया प्रवेशादिने फलेवांछनस्मान्नतर्पण आह्वादि
 कृत्वा तद्विनेत्रेन विष्ठापांसचतचरुणा आह्वयते तत्त्वविमोके आह्वाने रोद्रेष्यत्वयोग्यताभवति. तत्रैव रामतोये स्नाने विंश
 दिने तत्त्वविमोचकं. यमराजभ्रमराजयोः श्यामशवलपो आह्वयपिउदानं. तत्रैव प्रभासे रात्रेयाभ्योवलिर्देयः गया
 मातिनिमित्तकौसुंजोपासोनेत्युक्तं. द्वितीयादिने त्रेतपर्वते आह्वयतत्तत्रत्यब्रह्मकुंटे आहं कार्ये. इदं सर्वे गया आह्व
 यकृतिभूतं. तृतीयादिने पंचमीयां तत्रादाचुत्तरमानसप्रव्येस्यैकं उस्नान आह्वादि. ततो दक्षिणमानसेतत्. तत्रैव मध्ये
 कनरवलाख्यं तीर्थ उन्नीरुदीचीतीर्थे च. ततः फलतीर्थे स्नानादि तत्रैव पितामहं नमः. शिवायेति नत्वा गदाधरं पश्येत्. चतुर्थी
 देनेधमौ शय्यगत्वा मत्तंगवाप्यां स्नानादि. तत्र मत्तंगेशो नति. तत्रैव ब्रह्मतीर्थे कूपे आह्वादि तत्कूपपूजयोर्भ्ये च धर्मधर्मेश्व
 रो नत्वा महावोचिनरुं नमेत्. पंचमे ब्रह्मसरसि स्नान आह्वादि. तत्रैव गोप्रचारसमीपस्थान्मूलं पिबतु तर्पणं. तत्रैव ब्रह्मरूपप्रदं राम

सिण्धुब्रह्मनमस्कारोपमवलिः श्ववलिः काकवलिश्च ततः स्नानं. ततः पृष्ठे हि निमग्नान विधिना फलास्नानं. ततो गया शिरस्य
 पदेषु स्नानं. पदानि च विस्तुरुद्रवलेकाभ्यापयंचानिद्रागस्मरविचंद्रगोश इन्द्रकार्तिकेयकोचानां. एषु पदेषु मथ
 मेसकृत्पिंडाः. द्वितीयेति तत्तुत्तुस्मृतीयायसस्मृचाचतुर्थे तु गंधतर्पणं. पंचमे दीपदानमिति ति पंच दिनकृतं. अत्र नवकुशे
 त्रिषु हं योर कस्मिन्नपि कार्ये. तद्विप्रदिने गया लोले स्नान आह्वादि. ततोः सयावटे त्रेनेव आह्वा. अत्र ब्रह्मकल्पिते ग
 यास्य ब्राह्मणानेव पित्रादि स्थाने भोजयेत्. येयुष्यान्पूजयिष्यति गयाया मागतानराः. हयैः कर्षधनेः आह्वेति पाकुलशतं
 ब्रजेत इत्याग्नेयात्. तत्रैव देशवदनमस्कारो. अत्र्यास्य पितृतीर्थानि तत्रागयतीत्येसा वित्रीतीर्थसरस्वतीतीर्थे पुसंध्यात्र
 यानुष्ठानं. विशालालेलि हस्मभरताश्रमपादां कितमुत्त एव आकाशगंगारिकसीमुखं वेत्तरीणी गोप्रचारघृतकुलामधुकु
 लाश्रमरककोटितीर्थरुक्मकुंटां दुर्गिलाचंपकवनं देविकामहानंदौ दशाश्वमेधहंसतीर्थमानंगपदमयो कुंज गया
 रूपमाने उपादकूपादमस्मरूपथोतपादरामपुष्करिणीमुपुष्पामहाकाली वसिष्ठेशरतीर्थे कामधेनुपदां कितधनुकाराय

३०

कर्दमात्तपगपानाभिफलाचं उीश्मशानसंगयागजगयादित्यपुंडरीकाक्षभरताश्रमस्थरामपदकुंडपर्वतोयंतकाद्रिधंतकुं
उवेकुंदलोहदंडहेमकुट्टगृध्रवटगृध्रगुहाकणमोक्षपापमोक्षशिलोदरगजगशोभुंडध्वारविहाद्रिअरविदवनकौ
चपादहीनि ॥ ॥ इतिगयाप्रकरणगूडनिश्रीशिवमहसुतसतीगर्भजनागेजीमहकृतस्तीर्थेदुरेश्वरःसमाप्तः॥
॥ अथसंख्या ॥ ८०० ॥ मोतिचक्षुशुदीप्तातिपा ॥ ३ ॥ वारवुधवार ॥ संवत् १८५१ ॥ श्रीरामायनमः श्रीरु०

